

UK FOTO

8 zk. 2025ko APIRILA

DOAKO ALDIZKARIA

EGOITZ ICAZA

NATURA-ARGAZKILARITZAREN BELAUNALDI BERRIA

LEKU LILUGARRIAK:

ERREGE BARDEA, NAFARROAKO BASAMORTUA

Kafetegia

GOXO BREAK

Ogidenda

IMPRIME

DECORA

REGALA

ALBUMES

CALENDARIOS

FELICITACIONES

GRANDES
IDEAS

FOTOS QUE SE **SALEN**

- Imprimimos todo lo que se te ocurra
- A un precio ajustado y justo
- Asesoramiento muy pro y cercano
- Con calidad top y la última tecnología

Y AHORA TAMBIEN TEXTIL
Cuadrillas Hosteleria Empresa Regalos

Camisetas, polos, sudaderas, tote bags...

AURKIBIDEA

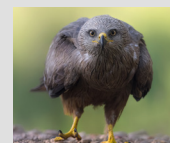
4

EDITORIALA

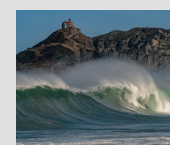
5

FOTOLIGA 2025KO LABURPENA
2025KO ERRONKAK
2025EKO EUSKAL LIGAKO ARGAZKI

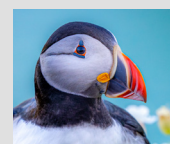
16

FOTOLIGA ETA ERRONKAK 2026KO URTARRILA-OTSAILA

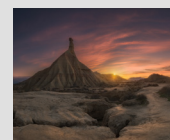
22

EGOITZ ICAZA, NATURA-ARGAZKILARITZAREN
BELAUNALDI BERRIA

28

LEKU LILUGARRIAK:
ERREGE BARDEA, NAFARROAKO BASAMORTUA

32

BAZKIDEAREN TXOKOA: BORJA YUSTE, MUNDU AZELE-
RATUAN POLIKI BEGIRATZEN DUEN ARGAZKILARIA

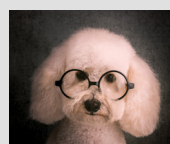
36

ARGAZKI TEKNIKA: SU ARTIFIZIALAK

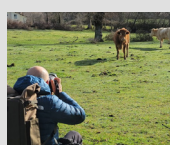
38

TOKIKO MERKATARITZA: *DOG&SCISSORS*, MASKOTEN
GARBITASUNAREN ESPEZIALISTAK BARAKALDON.

41

ZER EGOSTEN DA UK FOTON?

 ukfotoelkartea.org

 [@uk_foto_elkartea](https://www.instagram.com/uk_foto_elkartea)

 [UK FOTO](https://www.youtube.com/UKFOTO)

 [UK FOTO ELKARTEA](https://www.facebook.com/UKFOTOELKARTEA)

Koordinatzailea

Luis Labeaga

Editoriala

Luis Labeaga

Erredaktoreak

Patxi Pérez
Óscar Merino
Ander Moreno
Rubén Quintano
Luis Labeaga

Edukien hautaketa

Ángel Cerezo
Patxi Pérez

Laguntzaileak

Uribe Kostako Mankomunitateko
itzulpen zerbitzuak

Diseinua

Bego Belón

Azaleko argazkia

Egoitz Icaza

 Iradokizunen postontzia
eta harpidetzak:
revistaukfoto@gmail.com

UK FOTO doako eta irabazi-asmorik gabeko aldizkaria da.

Eskubide guztiak erreserbatuak.

Debekatuta dago artikulu edo argazkien erreproduzio osoa edo partziala egitea, edozein modutara, non eta egileek ez duten berariazko idatzizko baimena ematen. Iritziak, iruzkinak eta oharrak sinatzaileen erantzukizun eksklusiboa dira. Horrela adierazi ezean. UK Fotok ez du nahitanahiez bere laguntzaileen iritzia partekatzen.

EDITORIALA

Zalantzak hasieratik

Ez dakit zuei gertatu zaizuen, baina nik, argazkiak egitera ateratzen naizenean bakarrik edo taldean, zalantza bat daramat gainean etengabe. Ziur asko, ez da segurtasun teknikoaren falta, zerbait sakonagoa baizik. Zalantza egiten dut bisoretik begiratzen dudana lehen unetik bertatik aurrera. Erakartzen nauen eszena baten aurrean —paisaia bat, animalia bat edo fruta-ale bat—, neure kolkoan galdetzen dut ea enkoadraketa hori benetan nire den, ala lehendik ikusi ditudan irudien errepikapen soila. Kamera zentimetro batzuk mugitzen dut. Igo, jaitsi, hurbildu, urrundu. Ezer ez zait behin betikoa iruditzen. Beti dago kanpoan uzten dudana beste aukera bat, eta absentsia horrek nirekin jarraitzen du, baita kliskatu ondoren ere. Eta, azkenean, obturadorea sakatzen dudanean, zalantza ez da desagertzen. Alderantziz: eraldatzen da. Irudia pantailan berrikusten dut, eta nire buruari galdetzen diot une egokia aukeratu al dudana. Segundo bat geroago hobe izango litzateke? Segundo bat geroago, beste istorio bat kontatuko nuke? Seguru asko, ez dago erantzun objektiborik. Halarik ere, erabaki bakoitza zalantzan jartzen dut, halako erantzunik balego ere. Beharbada, ziurgabetasun hori edizioan adierazten da inon baino gehiago, baita oso konplexua ez denean ere. Fitxategia zabaldu, eta zuhurtziaz ekiten diot komandoak ukitzeari. Kontrastea doitu, koloreak aldatu, erabaki ea irudi batek hobeto funtzionatzen duen zuri-beltzean edo koloretan. Hori guztia ez da prozesu tekniko hutsa, espresiboa baizik. Kontrastea handitzen badut, puzteko beldur naiz. Asetasuna jaisten badut, irudiari bizitza kentzen diodala sentitzen dut. Koloreetatik zuri-beltzera igarotzen naiz, eta atzera egiten dut hainbat bider. Doikuntza bakoitzean jarrera hartzen dut, eta jarrera bakoitzak interpretatzen —eta ez deskribatzen— ari naizela onartzen behartzen nau. Zenbaitetan, argazki beraren bi bertsio gordetzen ditut, adierazi nahi dudana zeinek

erakusten duen hobeto erabaki ezinik. Alabaina, nire zalantzak ez dira hor amaitzen. Irudi amaitua aztertzen dudanean, zalantzak beste forma bat hartzen baitu. Argazkiak berez funtzionatzen duen edo niretzat soilik funtzionatzen duen galdetzen diot nire buruari. Hainbat une eta aldartetan begiratzen dut, eta argazkia aldatzen da. Egunduean orekatua iruditzen zaidana, aldiz, behartu suertatzen zait beste batean. Ulertzen dut ez dela argazkia mugitzen dena, ni baizik, edo nire ezagutza falta. Horrek ez du azken erabakia errazten, ordea. Eta argazkiren bat inprimatu behar badut, galdera gehiago daude. Zer tamaina merezi du irudi honek? Arnasa behar du formatu handi batean, ala formatu txikian kontzentratu? Papera, aluminioa, mi-hisea...? Passe-partouta hautatzen dut, eta zalantza daukat zuriaren eta tonu ilunago baten artean: zuriak neutrala dirudi, eta ilunak intimitatea ematen dio. Kolore bakoitzak pertzepzioa aldatzen du, eta dena berriz aztertzen narama. Egonezin hori areagotzen da beste norbaitek —bikotekideak— iritzia ematen dizunean, borondate onez eta ezagutza txikiagoarekin. Markoa ipintzea azken urratsa da. Ez da errazena, aitzitik. Zura edo metala, argia edo iluna, fina edo sendoa. Badakit markoa ez dela ontzi hutsa: argazkiarekin eta horiarekin solas egiten du. Azkenean erabakia hartzen dut, eta ez da hala izaten aukera perfektua aurkitu dudalako, baizik eta horrelakorik ez dagoela onartzen dudalako. Argazkilaritzan zalantza hasieratik gailentzen dela onartzeak ez du bitartekoa ahultzen: aberasten du. Egia absolutuak bilatzeko lanetik askatzen gaitu, eta gure begiradarekin fidatzera gonbidatzen. Argazkiak egitea erabakiak hartzea da, eta erabaki bakoitzak nor garen eta zer sentitzen dugun adierazten du. Askatasun horretan datza argazkilaritzaren benetako indarra.

Luis Labeaga

FOTOLIGA 2025KO LABURPENA

UK FOTOn, gure FotoLigan, parte-hartze handiena izan duen jarduera baten edizio berri bat amaitu da. 483 argazki aurkeztu dira, hileko 30 argazkirekin batez beste, eta 46 bazkidek hartu dute parte.

Jarraian, hileroko FotoLigako lehen hiru postuetan sailkatutako bazkideak, euren argazki irabazle batzuk eta urteko hiru fotoretoen irabazleak aurkeztuko ditugu.

Hurrengo orrialdeetan, gainerako hilabeteetako argazki irabazleak eta parte hartu duten bazkideen argazki batzuk aukeratu dira.

LEHENENGO LEKUA
BORJA YUSTE

Contacto Visual

Ekaineko hilabeteko argazki irabazlea

BIGARREN LEKUA
ÁNGEL MARÍA CEREZO

El tiempo

Urtarrileko hilabeteko argazki irabazlea

HIRUGARREN POSTUA
FERNANDO SALCEDO

Frías

Abuztuko hilabeteko argazki irabazlea

BESTE HILABETETAKO ARGAZKI IRABAZLEAK

Binomio. (Ángel M. Cerezo, 2025ko apirila)

Los zancudos. (Aure Gómez, 2025ko abuztua)

Un universo en mis brazos.
(Iñaki Díez, 2025ko iraila)

Flamencos. (Miguel Garrido, 2025ko urria)

Navegando entre dos ríos.
(Ángel M. Cerezo, 2025ko otsaila)

Cuando el tiempo se detiene, (Eder Seara, 2025ko uztaila)

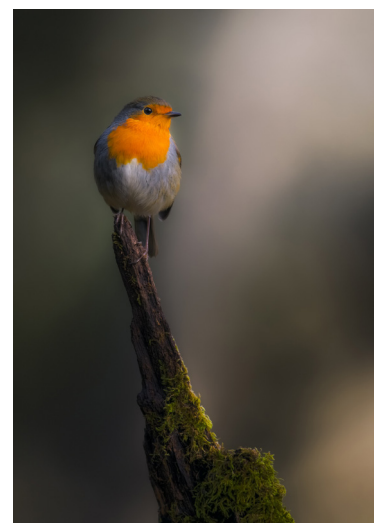
Fantasmas en la nieve.
(Borja Yuste, 2025ko abendua)

Joya. (Borja Yuste, 2025ko maiatza)

Insignificante.
(Ángel M. Cerezo, 2025ko martxoa)

Lux et umbra.
(Borja Yuste, 2025ko azaroa)

2025KO ERRONKAK

Hiru hilean behin gai espezifiko bat ezartzen da, eta bazkideek denbora tarte hori dute gaiarekin lotutako argazki bat egin eta aurkezteko.

Hauek dira urteko 3 Fotoretoen irabazleak.

LEHEN ERRONKA GAIA: ERLOJUA

Tic-tac (Ana Rivero)

BIGARREN ERRONKAREN GAIA: TRENAK

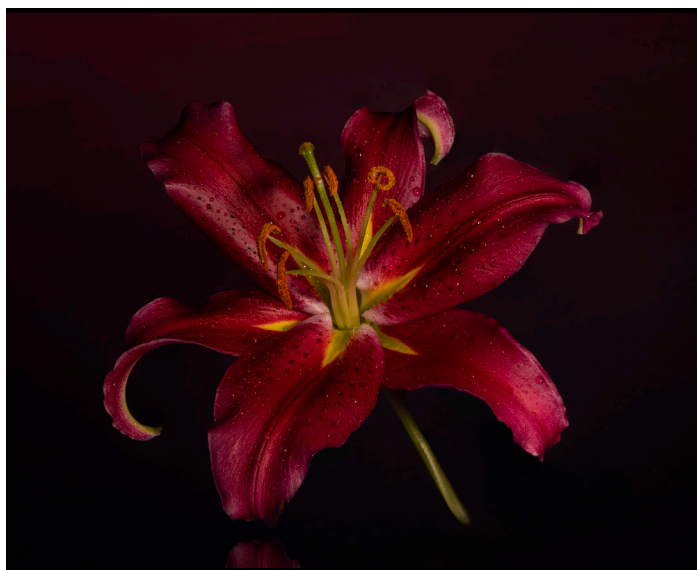
Destino incierto (Ángel M. Cerezo)

LAUGARREN ERRONKAREN GAIA: HONDAKINAK

La lectura perdura (Ángel María Cerezo)

HIRUGARREN ERRONKA GAIA: FLORA

Esplendor (Oscar Merino)

BESTE BAZKIDEEK BIDALITAKO ARGAZKIAK

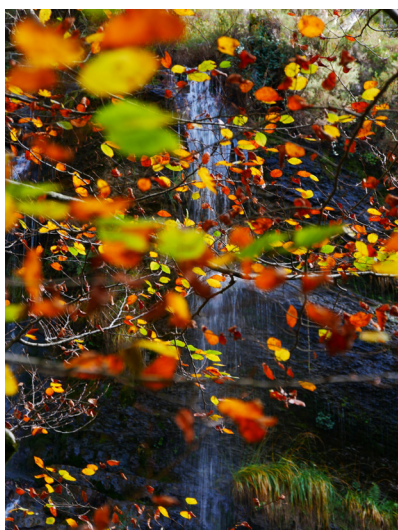
Juan Luis Olaeta

Paul Ríos

Rosa Cobanera

Isabel Larreategui

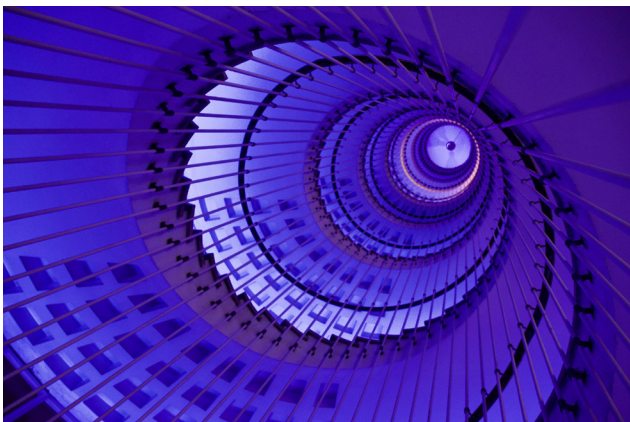
Ander Quintela

Jon Gómez

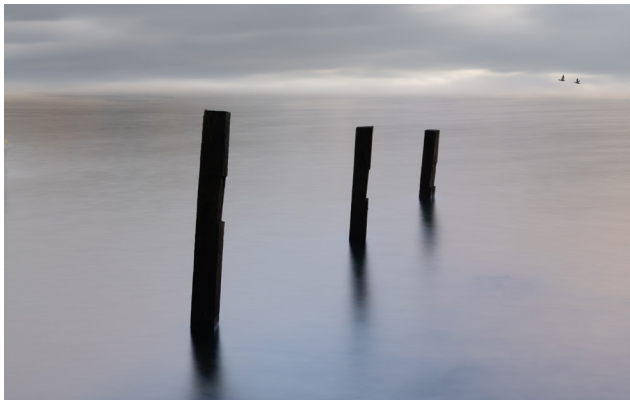
Luis Labeaga

Agate Zubía

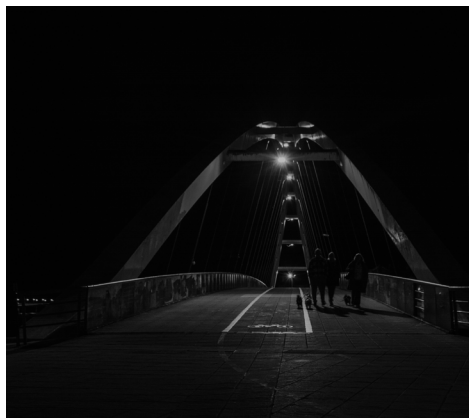
Ibon Montero

Juan Antonio Balbas

Santi Villanueva

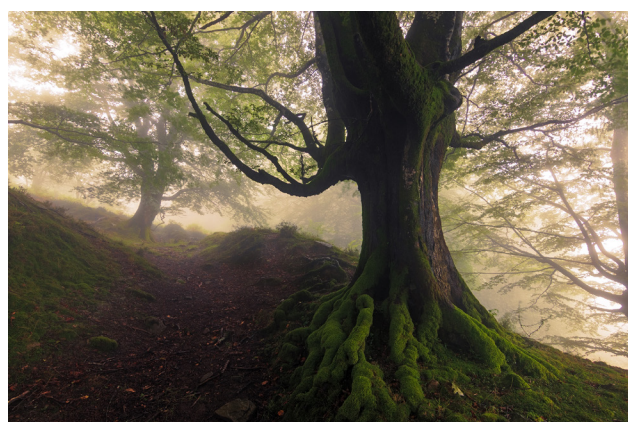
Jaime Gómez

Ricardo Vazquéz

Arantza Zabala

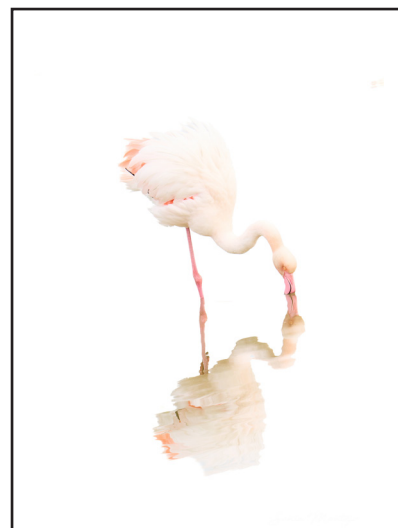
Rubén Quintano

Olga Erecacho

Kepa Cuesta

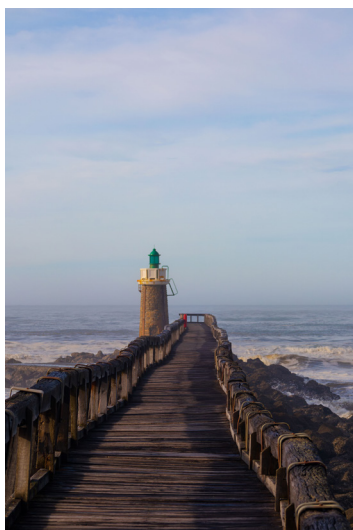
Sonia Montejo

Iñigo Arondo

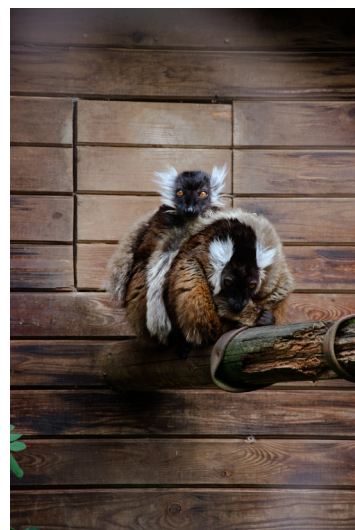
Antxon Álvarez

Elisenda Vallejo

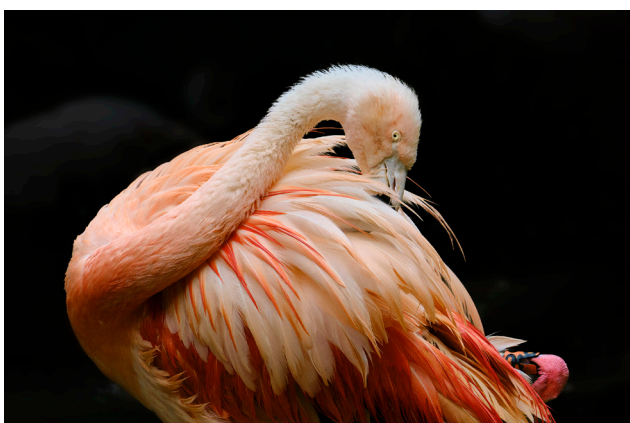
Jorge Suárez

Susana Cruz

Mari Cruz Díaz

Bego Belón

Angel Díez

Txema Cámara

Pedro Zafra

Alberto Navea

Alfonso Pascual

Gilles Bourdoiseau

Naiara Gutiérrez

José Manuel Ramírez

Ignacio Payo

Jon Rubio

Rosa Mari Azkorra

José Ignacio Arce

UK FOTOK, 2025EKO EUSKAL LIGAKO LEHEN POSTUA LORTU DU

Aurten ere UK FOTOk Euskadiko Argazki Elkartearen Federazioak (ligafederacionfotovasca.org) antolatutako euskal argazki ligan parte hartu du.

VI. edizio honetan 18 elkarte, 172 argazkilari (horietatik 23, gure elkarteko bazkideak) eta 1218 argazki aurkeztu dira.

Euskal ligako hirugarren parte-hartze honetan, UK FO-

TOk LEHEN postua lortu du entitateen mailan gure hiru bazkideri esker (Eder Seara, Ángel María Cerezo eta Borja Yuste). Erabateko arrakasta. Ea lortzen dugun zerrenda hain altu mantentzea 2026ko martxoan hasi den VII. edizioan.

Hona hemen gure bazkideek aurkeztutako argazki batzuk:

VI. EUSKAL ARGAZKI LIGAREN LABURPENA

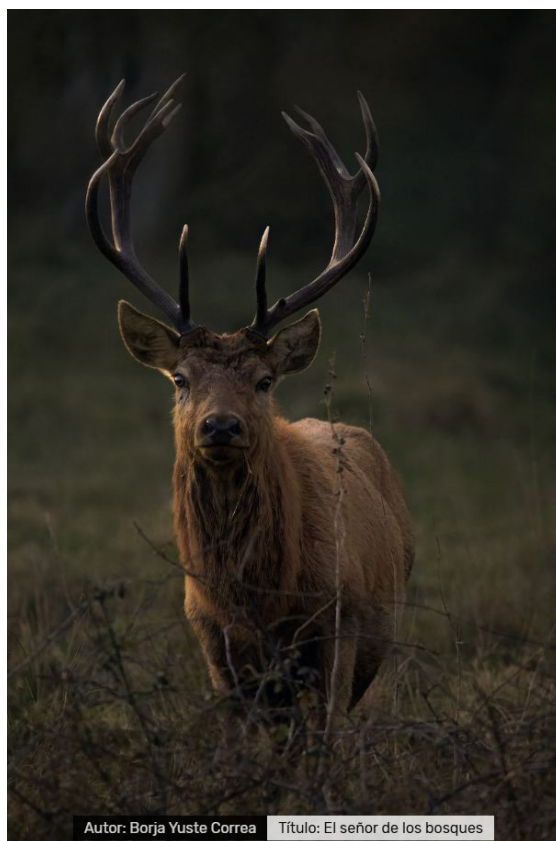
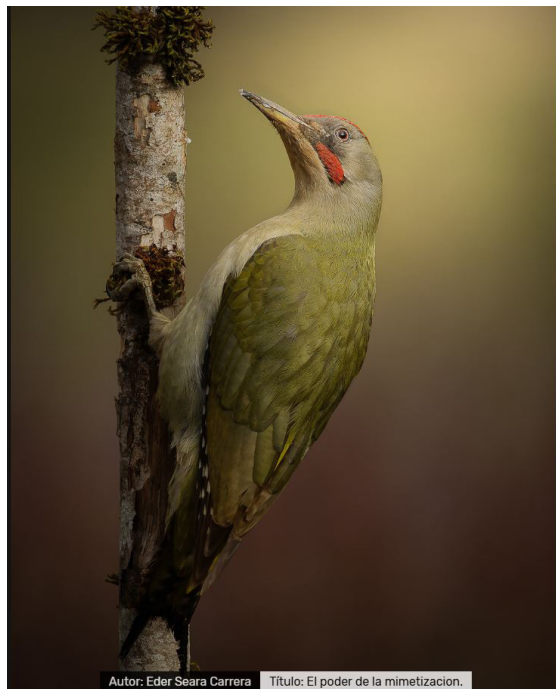
Clasificación fotógrafos

	Pedro Luis Ajuriaguerra Saiz	193
	Mikel Soto Sanchez	182
	Eder Seara Carrera	180
	Jose Venegas Flores	177
	Angel Maria Cerezo Martinez	176
	Juan José López Azurmendi	173
	Aitzol Arruabarrena Aldasoro	173
	Jose Agustin Gurrutxaga Garagarza	173
	Fernando Gorostiza Hormaetxe	171
	Borja Yuste Correa	171

Clasificación entidades

	UK FOTO Elkartea	559
	Argizpi Argazkizale Elkartea	544
	Arizondo Argazki Taldea	543
	Photoka Gernikako Argazkilaritza	537
	Sociedad Fotográfica De Gipuzkoa	527
	A. F. ORTZADAR ORDIZIA	525
	Asociación Fotográfica Irunesa	523
	Photobat - Bilboko Argazki Elkartea	503
	ASOCIACION FOTOGRAFICA TUDELANA	491
	Club Deportivo Eibar	483

Autor: Aurelio Gómez Rasines Título: Playa de Campochicos

Autor: Jon Rubio Fernandez Título: atardecer en la ria

Autor: Oscar Lage Serrano Título: Un siglo de historias marimeras: el faro centenario custodiado por la luna

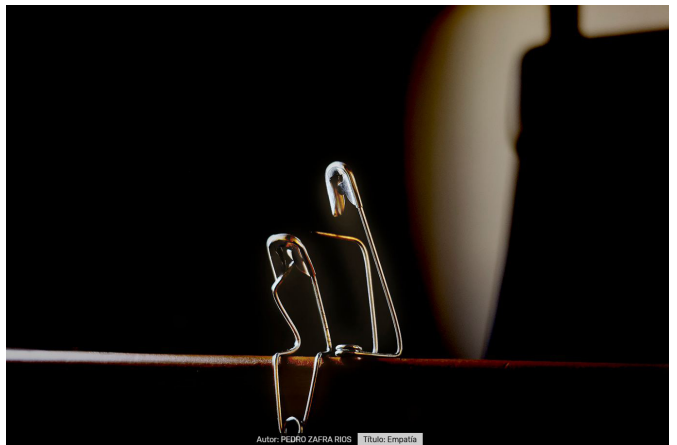
Autor: Fernando Salcedo Salcedo Título: El Peñon

Autor: Oscar Merino Uriondo Título: Atardecer Petronor

Autor: Jose Manuel Ramirez Cerrón Título: Sentir

Autor: PEDRO ZAFRA RIOS Título: Empatía

Autor: Miguel Garrido Iria

Título: Montaña y cielo

Autor: ROSA COBANERA TOLEDO

Título: ORXATA FRESCA

Autor: BEGOÑA BELON ALCARAZ

Título: Caballito del Diablo

Autor: JAIME GOMEZ DEVESA

Título: King of Blues

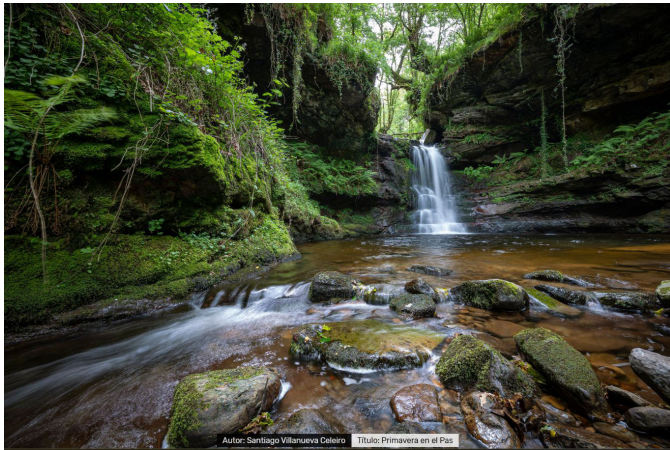
Autor: Juan Luis Olarte Pérez de Mendizola

Título: Autoretrato @ Caside el observatorio ornitológico N° 8 del Petit Rhone La Carnague.

Autor: Ander Quintela

Título: Fantasmas del atlántico

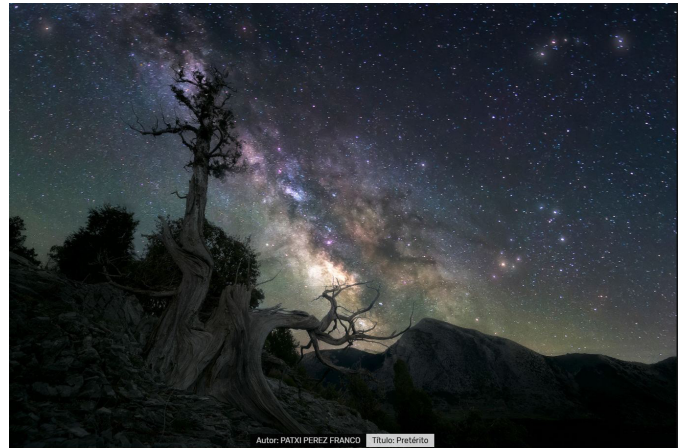
Autor: Santiago Villanueva Celero Título: Primavera en el Pas

Autor: Ander Moreno del Campo Título: El instante

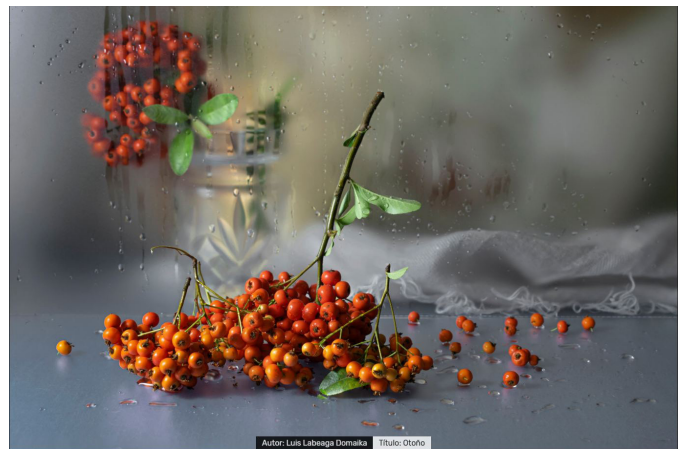
Autor: ALFONSO PASCUAL OTALORA Título: El 53

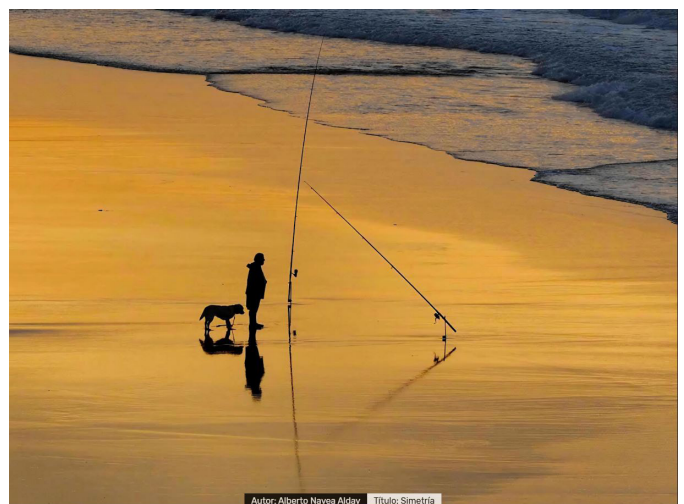
Autor: PATXI PEREZ FRANCO Título: Prefénix

Autor: Antonio María Álvarez jimenez Título: Compartiendo ideas

Autor: Luis Labiega Domakia Título: Otoño

Autor: Alberto Navea Alday Título: Simetría

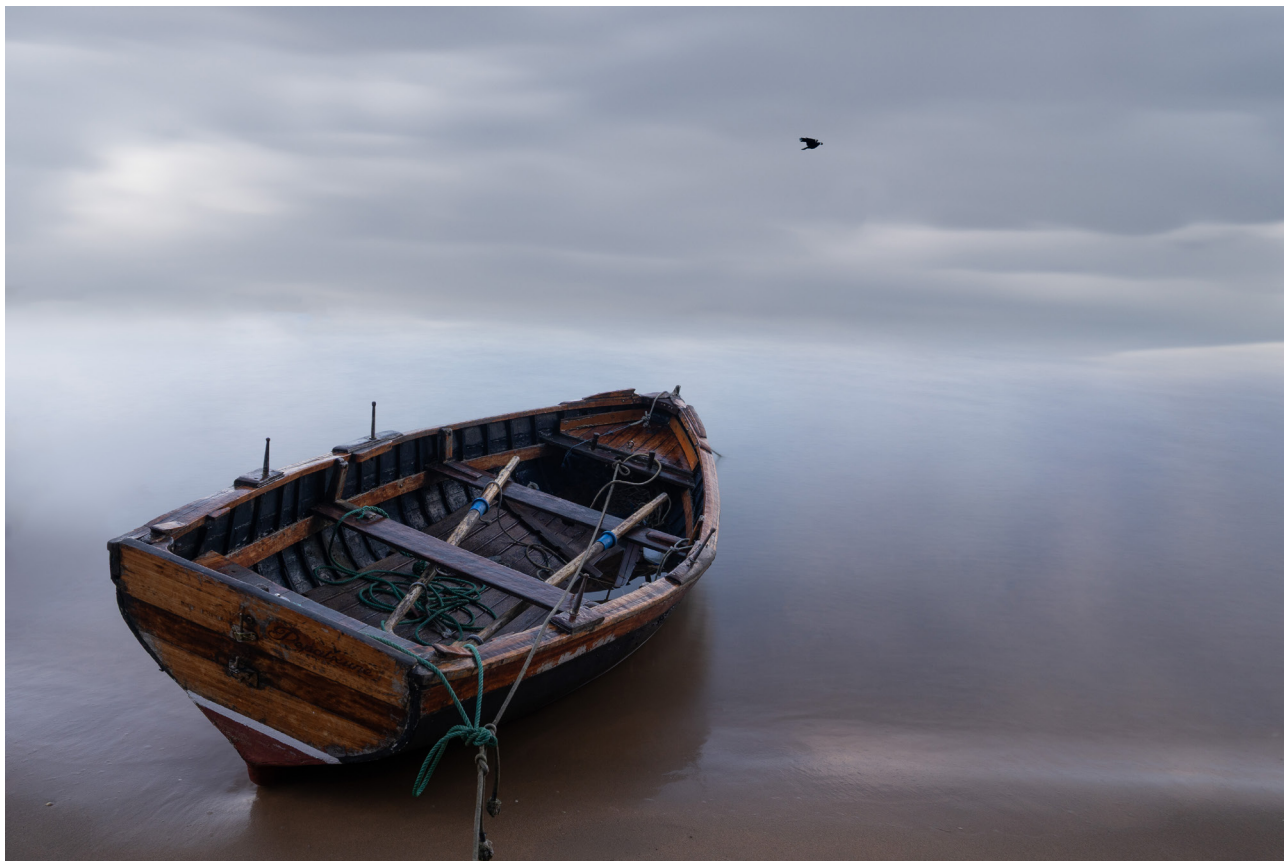
FOTOLIGA ETA ERRONKAK 2026KO URTARRILA-OTSAILA

El Susurro del Volao (*Ángel María Cerezo*, Fotoliga 2026ko urtarrila), 16 mm, 10s, f11, ISO 64

Sunrise (*Jon Rubio*, Fotoliga 2026ko urtarrila), 16 mm, 30s, f10, ISO 100

La barca y el cuervo (Juan Antonio Balbas, Fotoliga 2026ko urtarrila), 16 mm, 15s, f6.3, ISO 100

Vértigo Geométrico (Jorge Suarez, Fotoliga 2026ko otsaila), 15 mm, 1/50s, f5, ISO 1250

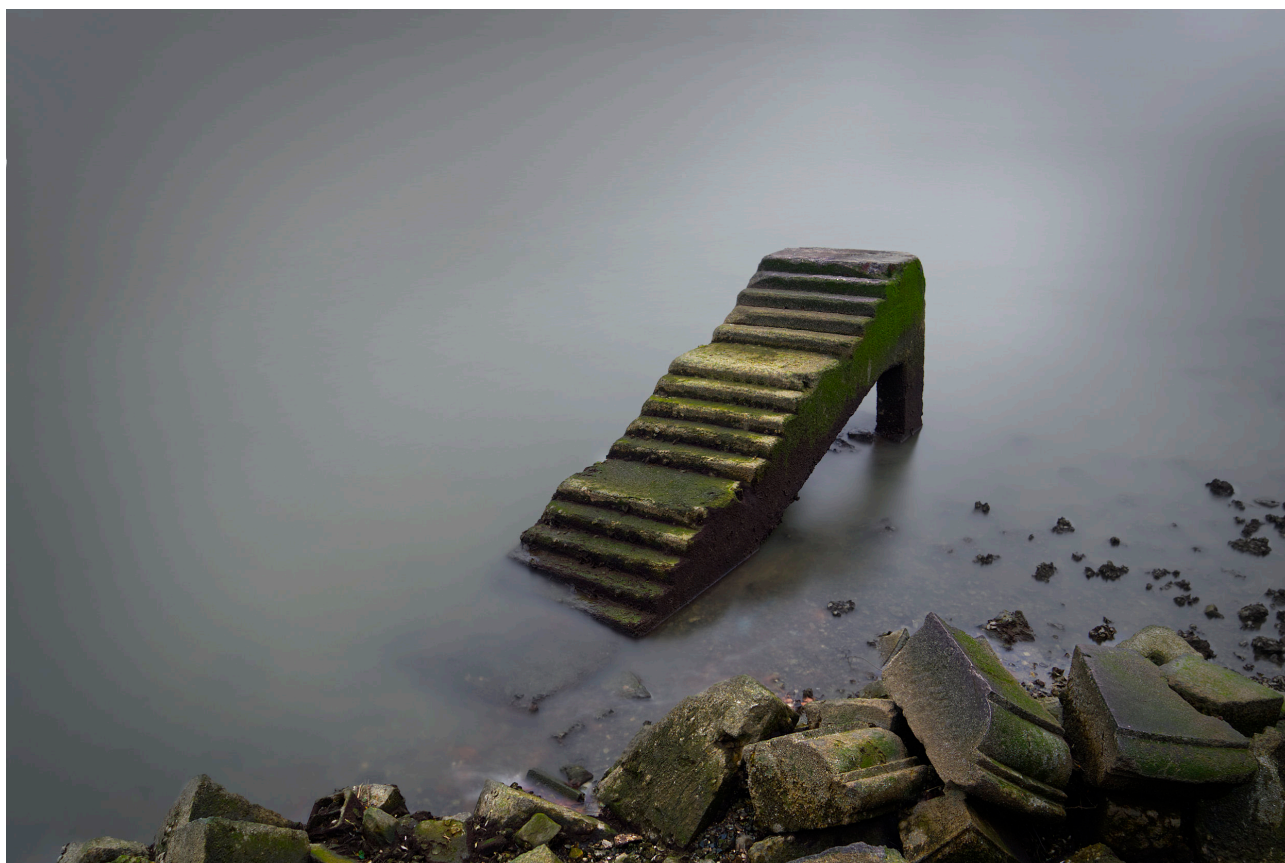
Dos Ancianos (*Borja Yuste*, Fotoliga 2026ko otsaila), 600 mm, 1/1600s, f9, ISO 2200

Tri Martin (*Miguel Garrido*, Fotoliga 2026ko otsaila), 312 mm, 1/3200s, f6.3, ISO 3200

Vórtice Cromático (Jorge Suarez, "Eskailerak" argazki erronka 2026), 1/60s , ISO 600

Mar Adentro (Txema Camara, "Eskailerak" argazki erronka 2026), 14 mm, 60s, f.3,2, ISO 600

Destino desconocido

(Ricardo Vázquez, "Eskailerak" argazki erronka 2026)

13 mm, 6s, f.2.8, ISO 400

Bakio (Antxon Álvarez, Fotoliga enero 2026), 300 mm, 1/640s, f.9, ISO 200

Quién dijo miedo... (*Alfonso Pascual*, Fotoliga 2026ko urtarrila), 24 mm, 1/400s, f.13, ISO 100

Fresilla
(*Bego Belón*, Fotoliga 2026ko otsaila)
25 mm, 1/200s, f.11, ISO 100

EGOITZ ICAZA

NATURA-ARGAZKILARITZAREN BELAUNALDI BERRIA

LUIS LABEAGA, . 2026KO OTSAILAREN 23

Areetako (Getxo) taberna bateko mahaiaren inguruan, arratsaldearen murmurio eztian eta kafeen joan-etorrian murgilduta, Egoitz Icaza parean daukat eserita, itxurak egiteko beharrik ez duen norbaiten naturaltasunarekin. Gaztea da —ira-intzeraino, jada duen jakinduria kontuan izanik—, baina lasai hitz egiten du, hegazti bat toki doian pausatu arte bizitza-erdia zain egon denaren baretasunarekin, eta kontrastea egiten du bidaiaz eta tailerrez beterik duen agendarekin. Begirada garbia du, zuzenekoa, eta ikasia ez baizik eta bizitakoa dirudien irmotasuna. *"Hau guztia txikitatik etorri behar dela uste dut"*, esan du solasaldiaren ia hasieran. *"Natura-argazkilaritzan ibiltze hau autodidakta da hein batean"*, ziurtatu du, bai eta solasaldiaren gainerakoa zeharkatu duen ideia bat azpimarratu ere: bidea ez dizute oparitzen. Pasioa soilik dago, landa-eremuan emandako orduan, eta ikasketeko zein ikasitakoa partekatzeko gogo handia. Hari

entzunda ulertzen da ez dela argazkilaritzaz soilik ari, munduan egoteko moduz baizik.

Haur bat perretxiko, txakur eta landa artean

Egoitz zazpi urte eskasekin hasi zen argazkiak egiten: natura arnas, mendian —aita eta aitonarekin— eta lokatza botetan. Aita argazkilaritza-zalea izan zen soldaduska egin zuenetik eta hark irakatsi zizkion oinarriak: parametro garrantzitsuak, teknika, konposizioa. *"Oinarrizkoak aitarengandik jaso nituen"*, gogoratu du. Aldiz, natura erne zen sakonago eta isilago, landa-, intsektu- eta txori-irrika hori. Astrabuduan hazi zen, landa-eremura ihesaldiak eginez. Haren familian, natura ez zen apaingarri, bizimodu baizik. *"Gaztelako herrietan natura da arnasten dena"*, esan du. Benetako eskola izan zituen perretxiko bila joateko irteerak, txakurrarekin egindako paseoak, osaba-izebekin Gamizen zuten etxean igarotako asteburuak. Faunarekiko maitasuna zerbait sakonagotik sortu zitzaion: *"Landako izaki bizidun guztiei buruzko interesa izan dut umetatik, izan txori izan intsektu"*.

Beste haur batzuek bideojokoekin amets egiten zuten bitartean, asteburua agortzen zuten artean etxera itzuli aurretik, Egoitzek iskanbila sortzen zuen osaba-izebek Gamizen zuten etxean lotara geratu nahi zuelako. Baina, orduan, lehen hidea ere antolatu zuen: kamuflaje-ekutalekua, espezie jakin bat agertzeko zain zegoen tokia. *"Goizeko zazpitan jaiki eta mendira bakarrik joaten nintzen, txori bila. Hori zen nire giroa"*. Esaldiak ez du azalpenik behar: bokazio batzuk ez dira hautatzen, ezagutzen dira, besterik gabe.

Ikasketak, lana eta bere bidea hautatzea

Jatorri umila du, arrandia handirik eta lasterbiderik gabe. DBH eta batxilergoa egin zituen, eta biologo izan nahi izan zuen. Halarik ere, batxilergoan izandako esperientzia txarrak —“gogoa kendu zidaten”— unibertsitate-karreratik aldendu zuen. Unibertsitate-karrera egin beharrean, goi-mailako hiru trebakuntza-ziklo kateatu zituen, eta beti bilatu zuen gustu pertsonalaren eta lan-irteeren arteko oreka. Lehenik, baso-kudeaketa ikasi zuen. Oso gogoko izan zuen: “Bide bat izan zitekeen hori”, aitortu du. Alabaina, basozain izateko oposizioek nagia piztu zioten. Gero, metalgintzari lotutako gradua egin zuen, haren familia hartan ibilia baitzen: urtebete eman zuen trokelgintzan, baina hori ez zela haren lekua sentitu zuen. Hirugarrenik, irudien argiztapena, atzematea eta tramendua ikasi zuen, eta, azkenean, argazkilaritzara hurreratu zen alderdi akademikotik: “Teknikan gehiago sakontzen nuen eta bizkor ikasten nuen irakasten joaten zirena”. Ezagutza teknikoez gain, ikastaroak hain agerikoa ez den zerbait ere eskaini zion: inspirazioa eta komunitatea. “Inspirazioz beteriko urtea izan zen”, oroitu du. Ikaskideek modan, fotokazetaritza edota beste hizkuntza bisual batzuetan zuten interesa, eta begirada hegaztiez eta intsektuez harago zabaldu zioten: “Sekula ez naiz izan irrikaz ikasten zuen ikasle bat, ezinbestekak ikasten nuen eta”, aitortu du, zintzo. Nolanahi ere, ikasgeletan ez zuen aurkitzen landan aurkitzen zuena. Zeren Egoitzen bereizgarria etengabe ikasteko gaitasuna baita, gaitasun bizi-bizia, baina zuzeneko esperientziari lotuta beti ere.

Nerabezaroan, Fotonatura plataforma unibertsitate paralelo suertatu zitzaion. Plataforman, irudiak partekatzen zituen, kritikak jasotzen zituen eta ospe handiko argazkilariengandik zein afizionatuengandik ikasi zuen. “Ikaskuntza mugagabeko plataforma bat zen”. Ez zen maisu-planik egon, ez eta marketin-estrategiarik ere; horren orde, konstantzia eta komunitatea gailendu zitzaizkion.

Canonetik Olympuserako jauzia: etorkizunaren aldeko apustua

Inflexio-puntu profesionala marka baten eskutik heldu zitzaion. Delta Birding Festival jaialdia natura-argazkilaritzari buruzko ekitaldi bat da, Ebroko deltan egiten dena. 2018ko edizioan, Egoitzek sari bat irabazi zuen, eta horrek ustekabeko ate bat zabaldu zion: Olympus bidean agertu zitzaion. Han, Tito ezagutu zuen, markaren barruko figura garrantzitsu bat. Canonen zeukan ekipoaren baliokide bat probatzea eskaini zion, baina Olympus sisteman. Bolada batean probak egin ostean, “gustatu zitzaidan eta Olympusen alde egittea erabaki nuen”. Erabaki arriskutsua izan zen, “Canonen reflex-ekipoa neukalako eta atsegin nuelako”, onartu du. Dena den, asmatu zuen mirrorless sistemara salto egin zuenean 2018ab, “Ekipo hori etorkizuna zen, garai horretan ez zuen inork ikusten”. Eta “aro analogikotik digitalera pasatzea bezalakoa zen”, gogoratu du. Lankide askok funtzionatzen ote zuen galdetzen zioten, sinesgogor, ea reflexak baztertzea merezi ote zuen. Egoitz eta hurbilekoak izan ziren ispilurik gabeko sistemaren alde egin zuten Espainiako lehen fauna-argazkilariak. “Marka izan zen eragilea nolabait... Ezagutarazi ninduten”.

Landa-eremua ezagutzea: denboraren eskola

Dena den, gure solasaldian argi geratu da teknika garrantzitsua dela, baina ez dela inoiz izan haren kontakizunaren muina. Egoitzentzat, fauna-argazkilaritzak zerbait sakonagoa eskatzen du: ezagutza. “Espezieak ezagutu behar dira”. Ez zuen liburuetan ikasteko beharrik izan, pixkanaka ezagutu baitzituen, txikitatik behatuz. Badaki noiz den hegazti bat migratzaile, noiz berritzen dituen lumak edota noiz den alferrikakoa zangaluzeak bilatzea otsailean. “Argazki bat egin aurretik, lan handia egin beharra dago”. Behaketa, argia, orientazioa, portaera. Pazientzia ez da bertute erromantikoko bat, tresna bat baizik.

Frustrazioari buruz galdetuko diot, etxera amets-tako irudi hori gabe itzultzen zaren egun horiei buruz. Irribarre egin du, nolabaiteko etsipenez: “Ezin konta zenbat bider”. Eta izaera lehiatsua eta sutsua islatzen duen zerbait gehitu du: “Argazkia lortzen ez badut... Ez zait nahikoa une apartaren bat bizi izana. Argazki hori egin behar dut”. Barneko motorra naturalistaren eta argazkilariaren arteko tentsio horretan bizi zaio. Natura maite du, baina argazki bihurtzeko premia dauka.

Hideak, argazki-ehiza eta sormena bilatzea

Fauna-argazkilari guztiek bezala, “kromoaren fasea” igaro izana onartzen du. “Denok gara bildumagile”. Martin arrantzalea eduki behar duzu —betebehar sinbolikoa da—, baita arrano beltza eta putrea ere. Gero, beste etapa bat iristen da: esperimentazioa. “Orain aspertu egiten nau ordainpeko hide batera joateak”. “Argazki-ehiza” irekia nahiago du, ezkutatu gabe, bermerik gabe. Horrelakoetan, sormena egokitzeke gaitasuna-

ren mende dago. Errespetuz kritikatzeko du ordainpeko hide jakin batzuk estandarizatu izana: hegatzia pausatzen den makila bera, atzealde berdina, argazki berdina. Egoitzek berezitasuna bilatzen du. *"Neure hidea zerbait pertsonalagoa eta bakarra izango da"*. Ikuspegi hori ez da hain segurua. Askoz suspengarriagoa bai, ordea.

Lanperna-musutik ugatzera: espezie fetitxeak eta begirada dokumentala

Espezierik gogokoenari buruz galdetzean, ez du zailtzarik egin: lanperna-musua. *"Nire espezie gustukoa izan da beti"*, esan du. Atzerrira egin zuen lehen bidaiari lanperna-musuari argazkiak egiteko izan zen, hain zuzen. *"Dena den, aitortu behar dut pixka bat gorrotatu dudala azkenean, askotan joan naizelako ikustera, baina asko atsegin dut oraindik"*.

Zangaluzeenganako joera ere badu. Kostaldeko hegaztiak dira, eta sormenari marjina handia ematen diote: mugitzen dira, ingurunea aldatzen dute, eta atzealde zein konposizioekin esperimentatzeko aukera ematen dute. Esate baterako, izugarri gustatzen zaio nola aldatzen diren txirri lodiarren lumak: *"Irailean grisa da, marroia-edo. Maiatzean, berri, gorria. Sekulakoa da. Jakina, espezie horri garai desberdinetan egin nahi dizkiot argazkiak"*.

Ikuspegi dokumentala oso presente dago haren lanean, batez ere ugatzarekin eta pareko espezieekin. Tailerretan, espezie bera bost edo sei lumadi desberdinarekin ere ikusi izan du, gazteekin hasi eta helduekin buka. *"Haiei argazkiak egin ahal izatea erronka bat da... Eta gogobetetzen nau, gainera. Nire aburuz, espezie bat lumadi posible guztiekin eduki ahal izatea oso erakargarria da. Oso dokumentalista da hori"*. Alabaina, ikuspegi dokumentalean ez geratzeko saioa egiten du, eta *"sormenari lotuago dagoen zerbait"* ere bilatzen du.

Teknika, minimalismoa eta edizioa.

Gaur egun, Egoitzen argazkiak dokumentalismoaren eta minimalismoaren artean dabil. Gako altuak liluratzen du: subjektua ia ideia bihurtzeraino isolatzen duten atzealde zuri horiek. *"Nire helburu nagusia da atzealde zuri hori kameran lortzea zuzenean"*. *"Subjektua gehiegi garbitu gabe lortzea da erronka"*. Gero, edizioan, beltzak eta kontrastea doitzen ditu, eszenaren esentzia aldatu gabe. Ez ditu atzealdeak eta posizioak aldatzen; zerbait aldatzekotan, konposizioari enbarazu egiten dion elementuren bat kentzen du. *"Argazkilaritzat dut nire burua, eta argazkia kameran lantzea gustatzen zait"*. Haatik, edizioa haren ukituaren parte dela aitortzen du, batez ere kolorearen eta saturazioaren erabilera.

Egoitzen ustetan, orain, *"natura-argazkilari"* da, *"fauna-argazkilari"* baino neurri handiagoan. Irrikeria berberaz dihardu otso bati edota intsektu bati buruz. *"Lehen, fauna-argazkilari nintzen erabat. Orain, berri, berdin gozatzen dut paisaia, zuhaitz edo testura batekin"*. Bestalde, beste argazkilari batzuei esker, makroarekin esperimentatu du berriro. Tokian tokiko aditu horiek ateak zabaltzen dizkiote berriro. Besteengandik ikasten duena aitortzeko umiltasun horrek kontrastea sortzen du, bidaiak eta tailerrak nolako segurtasunarekin antolatzen dituen ikusita.

Bidaiak, agentziak eta bizimodua ateratzeko erronka

Egoitzek ez ditu argazkiak egiten besterik ez, irakasten baitu, orobat. Eta hori agertzen da berriz haren izaeraren funtsezko beste ezaugarri bat. Ezagutza partekatzea, taldeak gidatzea eta ohikoak ez diren argazkilaritza-bidaiak antolatzea gozagarri zaio. Ez da klise diren helmugetara mugatzen: proposamen originalak bilatzen ditu Espainia barruan eta kanpoan. Plangintza egiteko, mapak, espeziak eta aurrekontuak aztertzen ditu. Inbertitzen du aurrean, gero eskaini ahal izateko. Ekintzaile-mentalitatea da harena, langile-jatorria eta praktikotasuna ezkutatzeko ez dituen.

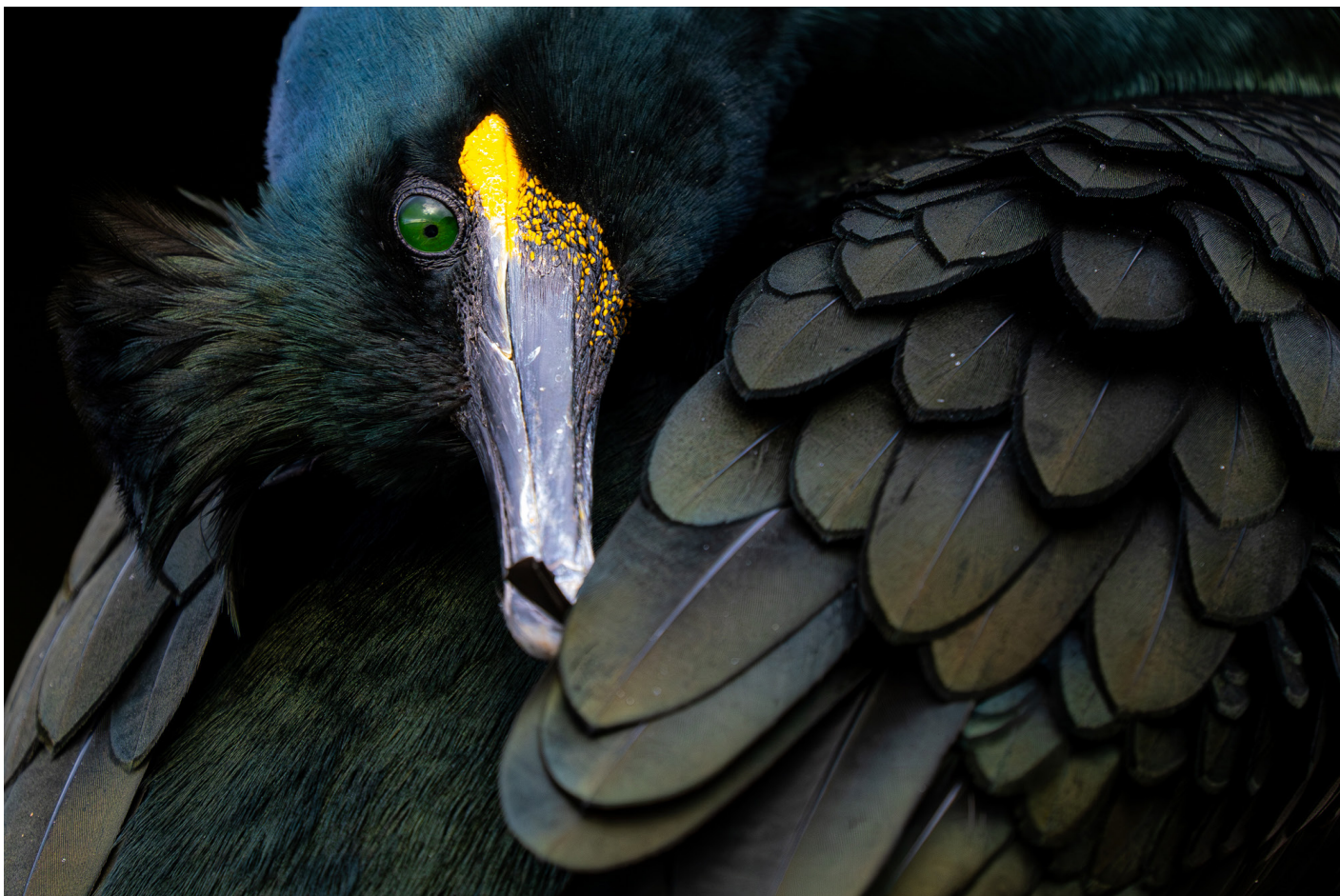
Stock-agentziek irudien ohiko salmenta debalatu duten merkatu honetan (*"denari egin zaizkio argazkiak, eta prezio urrian saltzen da"*), trebakuntza eta bidaiak bide profesional jasangarri suertatu zaio. Adibidez, ugatzari, Camargueko flamenkoei edota Norvegiako itsas hegaztiei argazkiak egiteko tailerrak. Kutsakorra da guztiz Norvegiako iparreko uharte bat deskribatzean —elurrez eta txoriz josia— erakusten duen irrikeria, etorkizuneko proiektu bat da eta.

Aurten, izan ere, Grezian egon da bi bider; behin, Yellowstone; eta beste behin, Alpeetan. Esate baterako, Yellowstone National Parken zegoela, gidariak hogeita hamar urtetan bi aldiz soilik ikusitako eszena bat bizi izan zuen: 16 otsoz osatutako talde bat bisonte bat ehizatzen, eta ehun bisonte baino gehiago ihesaldian. *"Otsoen urtea izan dela ematen du"*, aipatu du, begiak dir-dir. Alpeetan, otso bati argazkiak egin zizkion hamabost metro eskasera. Horrelako esperimentuak ez dira ahazten: erregai bihurtzen dira.

Etorkizunari buruz galdetu diot, bideora edo etologiara jauzi egiteko aukerari buruz. Ez du ezer baztertzen, baina argi du ez diola argazkilaritzari uko egingo. *"Hogeia urtetik gora daramatzat argazkiak egiten, eta ez naiz aspertu. Nire irrikeria handiena da"*. Itsasoaz ere mintzatu da. Urpeko argazkilaritzan murgildu nahi luke noizbait, baina aitortu du hau ez dela une egokia: *"Hutsetik hastea izango litzateke"*.

Etika, habiak eta fauna-argazkilaritzaren mugak

Etika dario haren diskurtsoari. Ez ditu habien argazkiak egiten, hegaztiak arriskuan jartzea eragiten badu. Badaki hazkuntza-koloniei lotutako araudiak gero eta zorrotzagoak direla. *"Denak ez du balio irudi bat*

lortzearren". Hain gazte izanik, kontzientzia hori bereziki baliotsua da.

Trebatze bidean dagoen estiloa

Estilo ezaguterraza du? Zalantza egin du, nahiz eta Instagram kontuan —erakusleihoa— kolorez beterik duen. *"Oso argazki saturatuak atsegin ditut"*. Aldatzen joan da: hasieran, erretratu itxi-itxiak egiten zituen, eta konposizio irekiago eta minimalistagoetara jotzen joan da. Autokritika ere bilakaeraren barruan dago. Atzera begiratu du, 2018ko erakusketa bateraino. Gogor, barre egin du: *"Hobetzeko tarte handia dute"*. Ez da umiltasun faltsua; aitzitik, egiaztatu du hazten eta aldatzen jarraitzen duela.

Eta, beharbada, hitz horrek, hazteak, definitzen du hoberen. Egoitz Icaza argazkilari-belaunaldi jakin baten ordezkari da. Ez dira munduak atea zabaltzeko zain geratzen; horren ordeztu, bultzatzen egiten diote ateari, lan eginez, etengabe ikasiz eta pasio ia setatuz. Ingurune apal batetik dator; asteburuak landa-eremuan ematen zituen eta kamera xumeak zerabiltzan. Horiek horrela, aitzitik, oinarri hori hedapen bidean dagoen karrera profesional sendo bilakatu du.

Solasaldia amaitzen doa, pasadizo eta proiektuen artean, etikari, sormenari eta etorkizunari buruzko gogoetekin. Ez da elkarriketa formala izan, ez. Solasaldi lasaia izan da, txikitako pasioa bizimodu bihurtzea erabaki zuen gazte batekin. Egoitz handikeriarik gabe mintzatzen da, baina dena zeharkatzen duen irmotasunarekin: *"Pentsaezina da natura-argazkilaritzaz aspertzeta"*. Eta, hari entzunda, ez da zaila hogeitaz urteren buruan bera irudikatzea, kamera baten atzean oraindik, hondartza izoztu batean makurtuta edo zuhaixka baten atzean ezkutaturik, pazientziaz zain, ea txori bat,

lanperna-musu bat edota katamotz bat enkroadraketan agertzen den.

Solasaldia amaitzerako, arratsa erortzen ari da Areetan. Egoitz naturaltasunez altxatu da, hitz egiten hasi denean bezainbeste. Poserik edo entseatutako diskurtsorik ez dago. Gazte bat dago soilik, hegazti batek lumak aldatzean hunkitzen dena, noizbait herritik gertu katamotz bat ezarrita ikusteko aukeraren aurrean hunkitzen dena.

Berehalakotasuna nagusi den eta pazientzia urria den garaiotan, Egoitzek itxarotea, ezagutza eta pasioa aldarrikatzen ditu laneko tresna gisa. *"Argazki bat egin aurretik, lan handia egin beharra dago"*, errepikatu du. Eta esaldi horrek, metodoa ez ezik, bizitza nola ulertzen duen ere islatzen du.

Agian, urte batzuk barru, estiloa aldatuko du, askoz helmuga gehiago izango ditu edota proiektuak zabaldu eta itsasorantz edo dokumentaletarantz joko du. Hala izanik ere, hari entzunda, badirudi zerbait ez dela inoiz aldatuko: etxera itzuli beharrean landa-eremuan geratzea nahiago zuen haurraren begirada. Natura ez dela agertokia baizik eta etxea, ziurtasun intimo hori. Eta sugar horrek piztuta jarraitzen duen artean, Egoitz Icazak irudiak bilatzen —eta aurkitzen— jarraituko du, han kanpoan munduak taupa egiten jarraitzen duela gogorarazten diguten irudiak. UK FOTOk bazkideek haren eskuzabaltasuna eskertzen dugu, haren sentikortasuna eta naturarekiko irrika erakusten dituen elkarriketa hau emateagatik. Beharbada, Egoitzen hurrengo tailerretako batean ikusiko dugu elkar.

<https://egoitzicaza.com>

[@egoitzicaza_worldinphotography](https://www.instagram.com/egoitzicaza_worldinphotography)

LEKU LILUGARRIAK:

ERREGE BARDEA, NAFARROAKO BASAMORTUA

PATXI PEREZ, 2026KO URTARRILAREN 11

Errege Bardea ez da parke natural soila: beste mundu bateko eszenarioa dirudi, edo beste herrialde batekoa behintzat. Erdi-basamortuko inguru honetan, testurak, bolumenak eta argi bereizgarria eskaintzen dira 42.000 hektareatan baino gehiagoan, eta paisaien eta gauen argazkilaritza atsegin duen edonorentzako errones-helmuga da

Nola iritsi, eta sarbideak

Argazkilarien artean, sarbiderik ohikoena Los Aguilaresekoa da, Arguedas udalerritik gertu.

Tuteratik: hartu N-121 errepidea Iruñerantz, eta jarraitu Arguedas/Bardea adierazten duten desbideratzeak.

Informazio-puntua: Los Aguilareseko informazio- eta harrera-zentroan gelditzea komeni da, mapa hartzeko. Izan ere, eremu batzuk itxita egon daitezke hegaztien hazkuntzagatik edo maniobra militarrengatik.

Logistika eta aparkalekuak

Argazkiak egin daitezkeen eremuaren zati handiena lurrezko pista perimetral batean egiten dira; tiro-eremu gisa ezagutzen da.

Aparkatzea: ez dago aparkaleku asfaltaturik. Nolanahi ere, pista nagusien bazterrean aparka daiteke, igarotzea oztopatu gabe. Mugarri batzuetan (Castildetierran kasurako) lurrezko zelaigune handiak daude.

Ordutegia: parkea 8:00etan zabaltzen dute, eta ilundu baino ordubete lehenago ixten. Oharra: gauean argazkiak egin ahal izateko, baimen berezia eskatu behar zaio Bardeako Komunitateari. Ezezkoa emango dute, baina, ekinaren ekinez, debeku absurdo hori kenduko dute noizbait, agian.

Ezinbesteko argazki-mugarriak

Cabezo de Castildetierra: ikono erabatekoa. Maitagarrien tximinia bat, higadura hipnotikoa duena. Egunsentian zein ilunabarrean funtzionatzen du.

Piskerra eta El Fraile: oso estratu nabariak dituzten formazioak. Ezin hobeak dira teleobjektiboarekin lan egiteko eta mendien planoak konprimatzeko.

Utzikeriaren arkitektura: eraitsitako txabolak eta eraikuntzak primerakoak dira Espainia hustua edota landa-eremuko exodoa lantzeko, adibidez, batez ere zeru dramatikoan azpian edo gaueko irudietan.

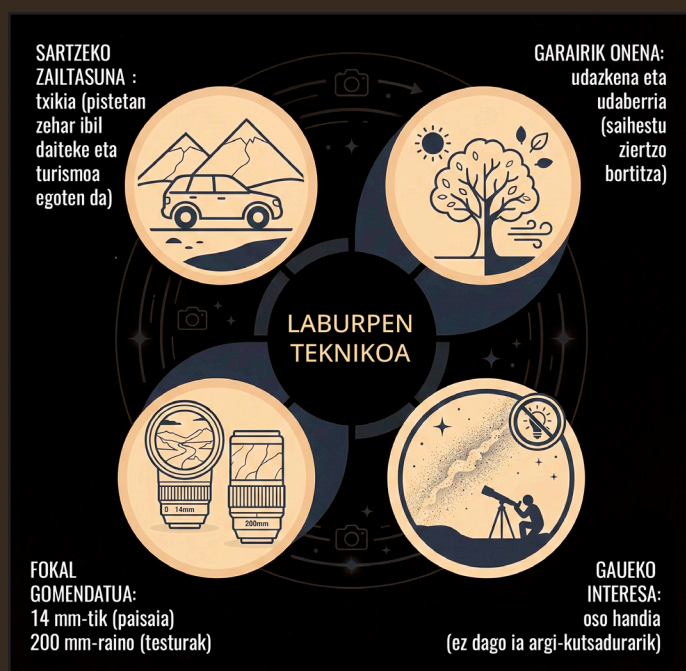
Neurriak eta aholku teknikoak

Klimaren faktorea: ez ibili pistetan duela gutxi euria egin badu. Lokatz buztintsua oso-oso arriskutsua da eta harrapatuta gera zaitezke.

Ekipoa zaintzea: hauts esekia dago nonahi. Gomen-dagarria da objektiboa aire zabalean ez aldatzea, kameraren sentsorea babesteko.

Ziztadak prebenitzea: udan edo beroa egiten duenean eltxoak ugaritzen dira. Ez ahaztu uxagarria.

Hegaldi mugatuak: droneak erabiltzea zeharko debekatuta dago parke osoan, AESAren eta parke naturalaren beraren baimen espezifikorik ez baduzu.

ZORROTZ

Kominikabide digitala Argitaletxea

"Jende txiki askok, leku txiki askotan, gauza txikiak eginez mundua alda dezake"

Akilino Arriola kalea 59
48600 SOPELA (BIZKAIA)

www.zorrotz.eus
zorrotz.eus@gmail.com

Dra. Maria Redondo Aretio y
Dr. Ignacio Redondo Garmendia

Maria Díaz de Haro, 10

clínica dental REDONDO

Odontología para toda la familia

Diseño digital de sonrisa

Cirugía robótica X-Guide

Sedación consciente

Dientes fijos en 24h

Medicina estética facial

Escáner intraoral y TAC dental 3D

PADI • Tel.: 944418538

DOG & SCISSORS
Peluquería Canina

Cortes a Tijera
Stripping

11 años
contigo

Avda. de la Libertad, 52
48901 Barakaldo
☎ 946 123 597

BAZKIDEAREN TXOKOA: BORJA YUSTE

MUNDU AZELERATUAN POLIKI BEGIRATZEN DUEN

LUIS LABEAGA, 2026KO URTARRILAREN 22

Hasiera berantiar eta bizi-bizia

Borja Yuste Correa ez dator bat txikitatik kamera zintzilik daraman argazkilariaren irudierekin. Urduñan (Bizkaia) jaio zen duela 34 urte, Loioan bizi da duela sei urte inguru, eta argazkilaritzarekin duen harreman biziak ez ditu lau urte ere bete. Hain zuzen, 2026ko apirilean esan ahalko du denbora hori guztia daramala *modu kontzientean* argazkiak egiten. Ordura arte, argazkilaritza aukera ezkutua zen soilik, haren izaera sentikorrari lotutakoa, baina ez dedikazio etengabea.

Beste ezaugarri batzuk ere badarabiltza bere burua

Tanzanita

definitzeko: langilea, saiatua, behatzailea eta gogoetat-sua. Haren ustetan, giltzarri ditu sormen-prozesuan. Horri beste zerbait gehitu behar zaio: ezin aseko jakin-mina eta ikasteko gogo handia. Horren ondorioz, liburu, onlineko ikastaro eta aurrez aurreko tailerretan trebatu da. *Ezin da haren bilakaera ulertu partekatzen duen irudi orori darizkion ikusmen intelektualaren eta diziplina isilaren nahastea kontuan hartu gabe.*

Bidaiatzea eta naturarekin harremana izatea dira haren bi pasio handiak. Paisaiak liluratzen duen arren, fauna basatiaren aurrean hunkitzen da zinez: *aske bizi den animalia baten aurrean egotea, haren portaerari behatzea, haren begirada sentitzea, eta presentzia horrek hitzekin nekez azaldu daitezkeen emozioak piztu ditzan uztea... Ez dago hori ordeztuko duenik.*

UK FOTO eta FotoLiga

Inflexio-puntu handia UK FOTOk bazkide egitea erabakitzea izan zen, 2023ko uztail edo abuztuan, urtebete baino zertxobait gehiago argazkiak bere kabuz egiten ibili ondoren. Beste urrats bat egin behar zuela sentitzen zuen: *pasioa partekatu nezakeen hurbileko jendea bilatzea, elkarrekin ikastea, argazkiak egitera batera ateratzea, eta bizkorrago haz nintekeen ingurune bat aurkitzea.*

Elkartea Patxi Pérezen Fotoaventura blogaren bitartez ezagutu zuen, UK FOTOk bazkidea da eta. Eta Anderrekin mintzatu zenean, hark askotariko jarduerak azaldu zizkion. Erabakia hartu zuen, azkenean. Orain, erabaki hori *guztiz egokia* izan zela dio, elkarteak inspirazioa, ezagutza eta oso abilezia zehatzak eman baitizkio hazten jarraitzeko. UK FOTOr eskertu, konposizioari, edizioari, argiztapenari, artxiboaren kudeaketari edota argazki-kritikari buruzko trebakuntza-saioetara joan da. Dena den, elkartearen barruko FotoLiga lehiaketa azpimarratzen du. Hilean behingo lehiaketa izanik, argazki askotan gelditu behar du, alderdi tekniko, estetiko eta narratiboak aztertu, eta beste kide batzuen begien bidez ikusten ikasi. *Azterketa, inspirazio gurutzatua eta autokritika dakartzan ariketa hori erabateko eskola bisual bihurtu zaio.*

2025ean, Borjak ezusteko jauzia egin zuen: UK FO-TOren barruko FotoLiga irabazi zuen oso edizio lehiatu batean. Urte hasieran norbaitek hori gertatuko zela esan izan balio, adarra jotzen ari zitzaiola pentsatuko zuen. Aurreko urtean, hirugarren lekura soilik iritsi zen, eta ez zuen uste lehiatzeko moduan zegoenik. Berriz dioenez, gakoa taldearen maila da: *elkartean benetako artistak daudelakoan dago*, eta Ángel, Patxi (urte horretan ez zuen parte hartu), Fernando, Ana, Rubén, Eder edota Jorge aipatu ditu. Jorge iritsi berri da, eta Borjak haren argazkiak miresten ditu. Hilabeteak igaro ahala, erreferentzia zaion Ángeli hurreratzen zitzaiola ikusi zuen, eta bere buruari zerbait gehiago eskatzen zion proposamen bakoitzean. Borjak dioenez, saria *emozio- eta konfiantza-txutea* izan zen, harrotasun-iturri handi-handia. 2025a biribiltzeko, Borja eta UK FO-TOko beste bi bazkide lehen hamarren artean sailkatu ziren Euskal Herriko Argazkilari Taldeen Elkarteak antolatutako VI. Euskal Argazki Ligan; jakinik 172 argazkilari eta 18 elkarte parte hartu zutela urtean behingo lehiaketa horretan. Arrakasta horiek guztiak ez ditu zorte-kolpe modura interpretatzen; *aitzitik, ahalegina- ren, dedikazioaren eta irrikaren emaitza dira, landa-lan- ean eta ordenagailuaren aurrean igarotako ordu asko eta askoren emaitza*.

Esplorazioa, fauna eta bidaiak

Urte gutxitan, Borjak ohiko diziplina gehienak probatu ditu: paisaiak, gauak, makroa, erretratuak, hiriak, produktua, natura hila eta fauna. Proba horietako asko jarraitutasunik gabeko esperimentuak izan dira, *ez dutelako guztiz harrapatu*. Gaur egun argi dauka: bereziki eroso sentitzen da paisaiekin, gauekin eta, *bereziki, faunaren argazkiekin*, horrek bultzatzen baitu batik bat denbora eta energia ematen jarraitzera.

Darabilen ekipoak ikuspegi zorrotz hori islatzen du: Nikon D500 (APS-C) eta D850 (full frame) darabiltza, angeluhanditik superteleobjektibora doazen optikekin, eta Lucroit sistema darabilten iragazkiekin. Zerrenda teknikoaz harago, egoera bakoitzera egokitzeak aukera ematen dioten tresnak edukitzea da garrantzitsua harentzat, *izan aire zabaleko paisaian, izan inguruko animalia baten xehetasun intimo bat harrapatzeko*.

Aske dauden animaliei argazkiak egiteak bidaiatzea ekarri dio, eta, batez ere, pazientzia landu behar izan du. Lehen bidaiak handia Tanzaniara egin zuen 2022ko abuztuan, eta guztiaren hasiera gisa gogoratzen du: han sentitu zuen bere kamera eskuz eta modu kontzientean erabiltzen ikasteko premia. *Bidaia hori abiapuntu izan zuen, ez horrenbeste helmuga*. Orduan ez zuen buruan zer irudi lortu nahi zituen; afrikar kontinenteak erakartzen zuen, besterik gabe, eta sortzen zenaz gozatu nahi zuen. Denbora igaro ahala, aldiz, selektiboago bihurtu da: orain badaki zer bilatzen duen bidaiatu aurretik. Hartara, iazko udaran herrialde baltikoak aukeratu zituen helburu jakin batekin: hartz arreei argazkiak egitea taiga-basoetan.

Penintsulan barna, logika berari jarraitzen dio: helmugak hautatzen ditu argazkiak egin nahi dizkien es-

pezieen edo ezagutu nahi dituen paisaien arabera. *Doitasunez aukeratzen du. Halarik ere, iristen denean, gogoa zabalik izaten du, sekula ez baitakizu zer ager daitekeen objektiboaren aurrean, eta beti egon behar baita prest es- pero ez dena harrapatzeko*. Pasio horren beste aurpegia itxaronaldi gogorrak dira: orduak ezkuturik, geldi-geldi, hotzean, bilatzen duen espeziea agertuko ote den jakin gabe. Erresistentzia- eta pertseberantzia-ariketa baten modura ikusten du, eta, dena den, *gehienetan merezi du guztiz*.

Erreferentziak, sormena eta estiloa

Borjak oso argi dauka inor ez dela jaiotzen dena ja- kinda, eta, argazkilaritzan, erreferentziak funtsezkoak

Baloo

direla. Argazki ugari ikustea trebakuntza-errutinaren barruan dago, baina edozer gauzak ez du balio, errepikatu du: *irudiak ikustea benetan trebatzailea izateko, haien obra benetan inspiratzen gaituen artistak ezagutu behar dira*. Besteak beste, Egoitz Icazak du eragina haren gain: fauna basatiarekin diharduen profesional gazte bat da. Borjak tailer bat egin zuen harekin, eta sormen handi-handi-koa dela dio. Faunan lan egiten duten argazkilari asko aipatu ditu gero: Frans Lanting, Tim Laman, Art Wolfe, Paul Nicklen, Michelle Bavassano, Marina Cano, Mario Cea eta beste asko eta asko. *Helburua ez da imitatzea. Aitzitik, haien begiradak, konposizio-baliabideak eta istorioak kontatzeko moduak xurgatzen saiatzen da, animaliak protagonista*.

Sormenari dagokionez, zalantza egin gabe erantzun du ez dela kliskatzeko unera edo ediziora mugatzen: argazkilariaren barrutik sortzen da, ordea. Emozioen, sentimenduen eta pilatutako jakinduria osoaren mende dago: esperientzia, ezagutzak, trebakuntza, inpirazio-iturriak eta interesak. *Berriz dio barneko sormen horrek argazki-prozesu osoa blaitu behar duela*.

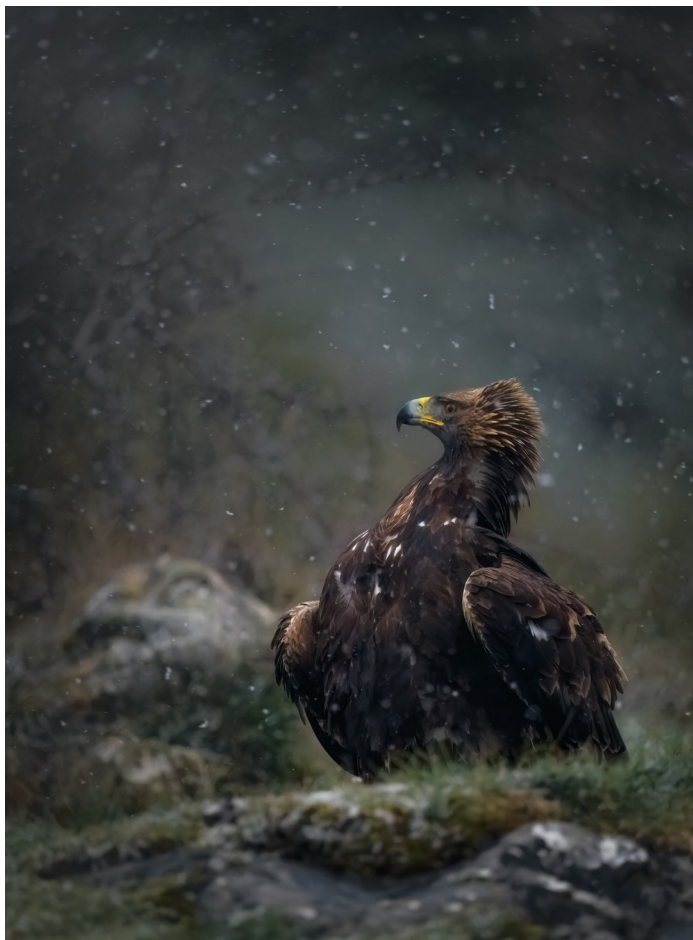
Borjarentzat, argazkia irudikatu eta euskarri eder bat hautatzean hasten da prozesua, atzealde egokiarekin. Gero, argiari probetxu atera behar zaio, edo espezie jakin baten portaera interpretatu, eta tekniken bidez ere zehazten da; adibidez, ekorketekin edo gako altu eta baxuekin. Edizioa funtsezko etapa bat da: lagun- garria da irudia erakargarriagoa izateko, baina ez du

Txikia

Timón

Nevada

Desayuno

inoiz berreskuratzen ongi harrapatu ez den irudi bat. Sormen-prozesuan, hau dena biltzen da: trebakuntza, inspirazioa, plangintza, eszena prestatzea, irudia harrapatzea eta geroko lana ordenagailuan.

Nork bere estiloa izatea dela eta, Borja zuhur ageri da. Onartu du bakoitzak begiratu eta argazkiak tratatzeko bere modua duela. Alabaina, ez da esatera ausartu bere lanak jada ukitu argia duenik paisaian edo faunan. *Horraino iristea gustatuko litzaioke, eta ziur dago argazkilari guztiek nahi dutela hori. Oraindik bidean dela uste du, ordea.*

Aitzitik, asmoa oso argi du animaliei argazkiak egiten dizkienean. Fauna gogoko duenez gero, haren edertasuna irudi batean betikotzea du lehentasun. Haren irudiak ikusten dituztenek espezie bakoitza zeinen ederra den ohartzea nahi du, eta nolako zorte ona dugun hain biodibertsitate oparoa duen planeta batean bizitzeagatik. Estetikaz harago, irudimenari ate bat zabalik uzten saiatzen da beti. *Sinetsita dago argazki orok konta ditzakeela istorioak, eta, faunarenak direnean, ahalmen narratibo hori areagotzen da. Irmo begira dagoen arrano beltz baten irudiaren aurrean, harrapakin bat kokatu duela eta harengana jauzi egingo duela irudikatzen du. Edota, garrapo bat edo okil handi bat ikustean, basoan zehar aske irudikatzen ditu, giza presentziatik urrun.*

Argazkilaritza: etenaldia eta berriz elkartzea

Azeleratu hautematen duen testuinguru sozial honetan, Borjak balioa ematen dio, bereziki, argazkilaritzak alde emozionalean egiten dion ekarpenari. Haren esanetan, gizarte hau korrika dabil hara-hona, pantailetara itsatsita eta baretasunerako espazio txikiarekin. Borjaren iritziz, *argazkilaritza kontrakoa da, hain zuzen:*

etenaldia, meditazioa, erlaxazioa eta arreta osoa gauza bakar batean. Zaletasun horri esker, sormena garatu du, asko ikasi du eta pertsona zein leku ugari ezagutu ditu, Espainian eta kanpoan. Dena den, garrantzitsuen zera da, haurtzaroko pasio bat berreskuratu ahal izan duela: fauna. Txikitan, orduak ematen zituen Félix Rodríguez de la Fuentearen dokumentalak ikusten, eta animaliak sakon miresten zituen. Ikasketekin eta lanarekin, zaletasuna urtetan lurperatuta geratu zen. *Argazkiak egiten hasi zenean, mundu hori aurkitu zuen berriz, eta berriro elkartze hori argazkilaritzak emandako opari garrantzitsuenetako bat da harentzat.*

Horregatik, gazteren bat zalantzan badago mugikorrekin kliskatzen jarraitu edo argazkilaritza teknikoagora salto egiteko, arreta eta ikaskuntza oinarritzat, zuzen-zuzeneko mezua adierazten du: anima zaitez. Borjaren esperientzian, klik automatikotik begirada kontzientera doan bideak, irudiak hobetu ez ezik, *munduan egoteko modua ere eraldatzen du.*

Bizkor dabilen mundu batean motel begiratzen ikasi duenaren lasaitasuna transmititzen du Borjak. Haren argazkilaritza pazientziatik, etengabeko jakin-minetik eta naturarekiko konexio emozional sakonetik sortzen da, batez ere faunarekin duen konexiotik; errespetuz eta mirespenez behatzen dio. *Ez ditu irudiak pilatu nahi. Horren ordez, ulertu, sentitu eta kontatu nahi du, eta badaki landa-lana egiten duen bakoitzean ikaskuntza pertsonaleko ariketa bat egiten duela eta hunkitzen duen horri leial izateko modu bat dela.*

Jakin ezazu harrotasun-iturri dela zu UK FOTOk bazkide izatea.

 [@borjayustephography](https://www.instagram.com/borjayustephography)

Espejismo de calma

ARGAZKI TEKNIKA: SU ARTIFIZIALAK

OSCAR MERINO, 2026KO OTSAILAREN 25A

Su artifizialak argia, kolorea eta mugimendua uzartzen dituen ikuskizun liluragarria dira. Zerbait aholku emango dizkizuegu, argazkiak ongi egin ahal izateko.

Konposizioan inguruneke elementuren bat txertatzea komeni da, eszenari testuinguru handiagoa emateko. Herenen araua erabil daiteke suak kokatzeko eta,

ahal dela, lehenago begiratu zein altuerataraino irits daitezkeen, enkoadraketan ondo sar daitezzen.

Horrelako argazkietan, suekiko zer distantziatar jartzen garen kontuan hartu behar da objektibo-mota aukeratzen denean. Esposizioa luzea denean, tripodea eta urrutiko kliskagailua behar dira ezinbestean.

PRESTAKETA ETA KONPOSIZIOA

-Kamera eskuzko moduan. Argazkia RAW formatuan, editatzean malgutasuna handiagoa izateko.

- Irekidura ertaina, f/8 - f11. (Gehiago itxi daiteke suen intentsitatea handia bada eta argazkia erre nahi ez badugu, baina garbitasun pixka bat gal dezakegu agian).

--ISO ahalik eta txikien, 100-200.

-Obturazio-abiadura hautatzeko, suaren zer ibilbide jaso nahi dugun aintzakotzat hartu behar da, baita argitasuna ere. Oro har, 2 eta 6 s artean izaten da. BULB moduarekin ere proba egin daiteke, eta denbora eskuz doitu.

-Zurien balantzea modu automatikoan.

-Eskuzko fokuratzea. Fokuratu argiztaturik dagoen punturen bat suak lehertuko diren distantziara, gutxi gorabehera. Bestela, konfiguratu fokuratzea infiniturantz.

-Berrikusi argazkiak: argiei badaude, murritzu esposizio-denbora edo itxi gehiago diafragma. Ilun badaude, zabaldu diafragma edo igo ISO pixka bat.

-Oso garrantzitsua da su artifizialak erreta eta kolorerik gabe ez gelditzea.

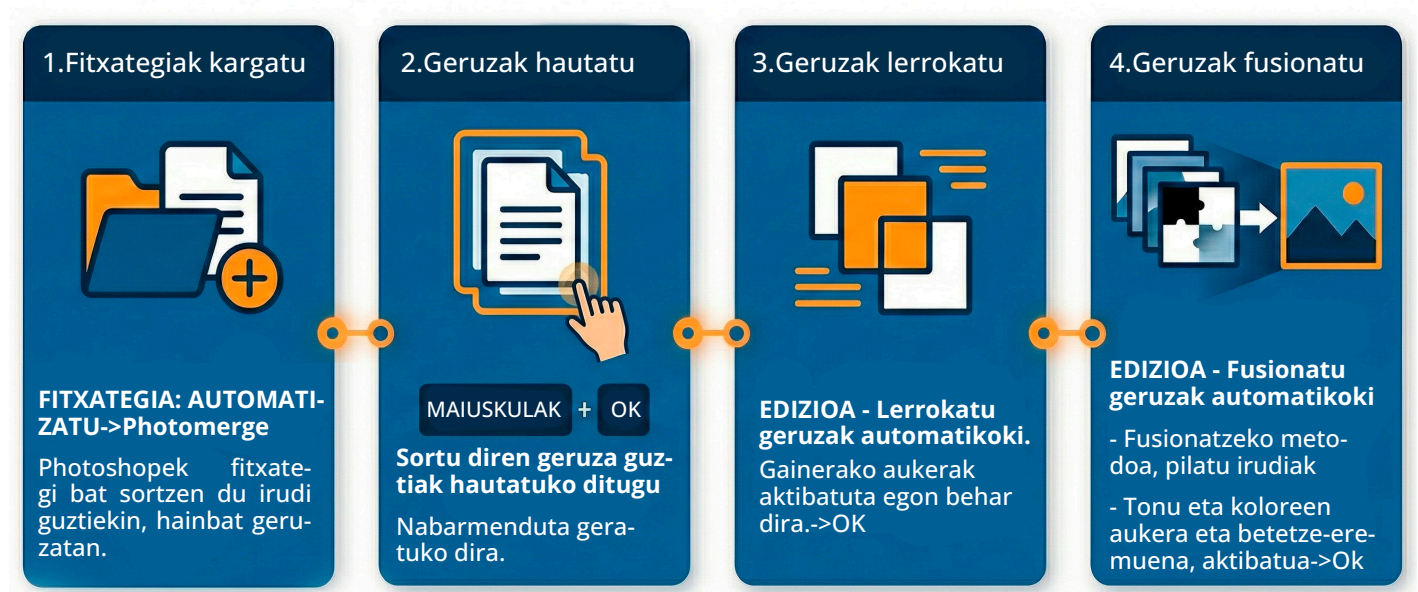
-Kliskatu lehertu aurretik. Jaurtiketa bakoitzak bere forma eta kolorea ditu.

21 mm - 1 s - f/13 - 8seg - ISO100

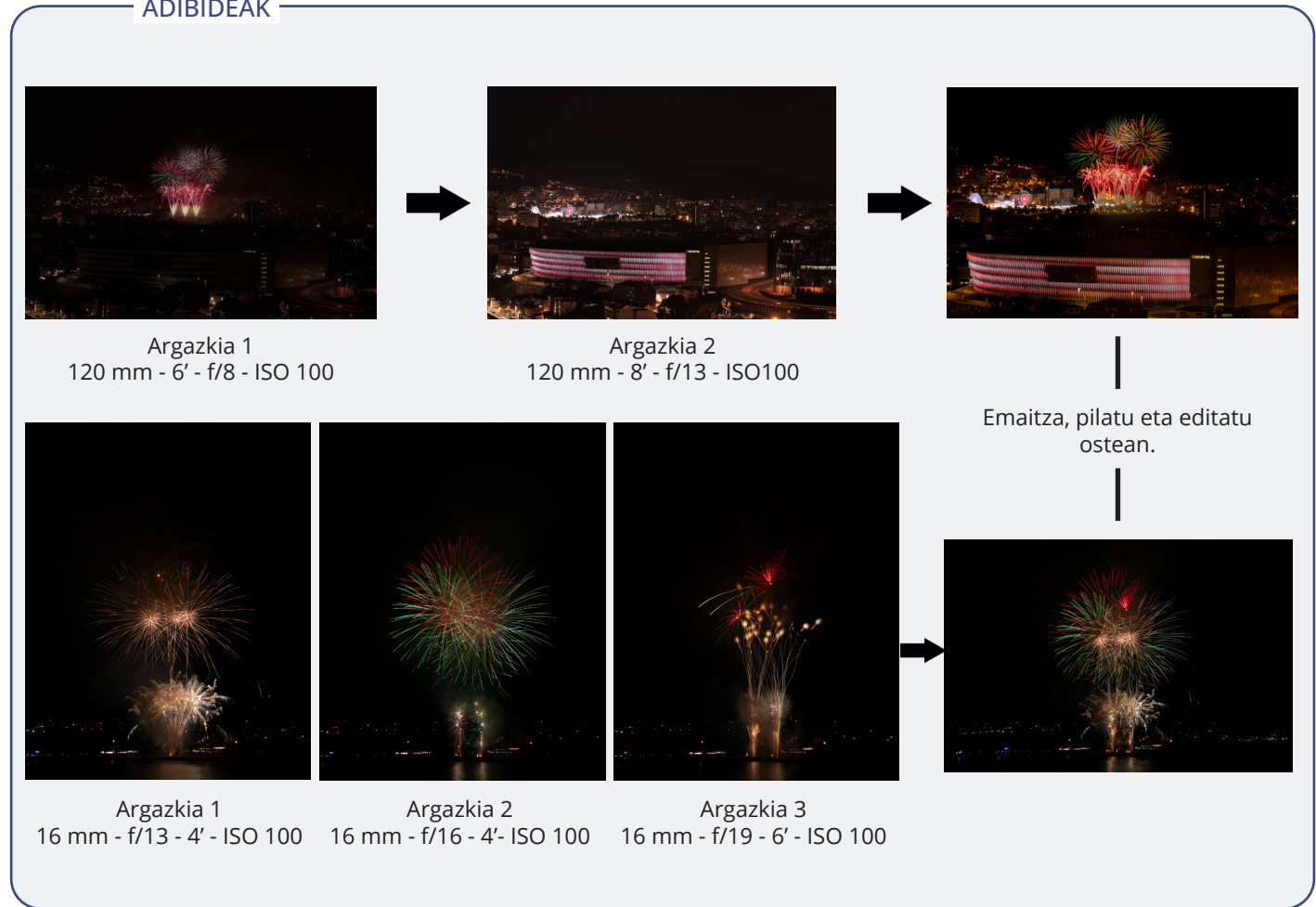
Su artifizialen argazkiak ikusgarriagoak izateko teknika bat argazki-multzo bat kokapen beretik egitea da, eta gero horiek konbinatzea, edizio-programa batekin pilatuz. Kasu honetan, suak hasi aurretik argazki argiztatua-goren bat egitea ideia ona da, gure eszenarako oinarri izan dadin. Kamera posizio berean uzten da, eta suen argazkiak egiten dira ondoren, foku-distantzia aldatu gabe, pilaketa ondo egiteko geroago.

PHOTOSHOPEN PILAKETA EGITEKO GIDA LABURRA.

Eta ondoriozko irudia hautatu ditugun argazkien fusioa izango da. Irudi horretan, behar diren doikuntzak egin ditzakegu, eta nahi dugun bezala utzi.

ADIBIDEAK

TOKIKO MERKATARITZA: *DOG&SCISSORS*

MASKOTEN GARBITASUNAREN ESPEZIALISTAK BARAKALDON.

LUIS LABEAGA, 2026KO OTSAILAREN 21

Badira lan egiteko modua eta munduan egoteko modua bereizten ez dituztenak. Alberto Rubio horrelakoa da. UK FOTO argazkilaritza-elkarte teko bazkide eta *Dog&Scissors*en arima da bera. Barakaldar hau Sopelan bizi da duela lau urtetik, eta bere proiektu profesionala ohikoa ez den nonbaitetik eraiki du: behaketa lasaia, animaliak sakon errespetatzea, eta kalitate ona beti ongizatearekin hasten delako uste sendoa. Haren istorioa bizitzaren norabidea aldatu zuen norbaitena da, barrua benetan mugitzen zion zerbaitera emateko.

Elkarrizketarako topaketara Brooklynekin heldu da; haren kanixe erraldoia da, zuria, lasaia eta esanekoa. Areetako taberna bateko mahaiaren bueltan jardun dugu, makina eta guraizeen zaratatik urruti, eta azkenean hotz geratu den kafe bat dastatu bitartean. Haa-tik, Albertoren lokalaren espiritua oso presente egon da solasaldian. Patxadaz eta segurtasunez mintzatzen da, hitzak neurtzen ditu, eta, batez ere, itxurak egitea zaila den koherentzia transmititzen du. *"Aurrena, animalia-aren ongizatea, eta gero estetika"*, errepikatu du zenbait aldiz elkarrizketan zehar. Ez da eslogana, marra gorria baizik.

Dagoeneko 15 urte igaro dira *Dog&Scissors*en atea zabaltzeko zirenetik gaurdaino, eta, horren aurretik, motor, gantz eta giltza ingelesaren artean ibiltzen zen. Albertok automobilgintza ikasi zuen, eta familiaren lan-tegian lanean aritu zen urtetan. Baina bizitzak beste norabide baterantz egiten zion bultzatzen. *"Animaliekin zaletasun handia nuen, txakurrekin kasu honetan, pentsatu nuen agian atsegin dudana eginez bizi eta lan egin nezakeela"*. Ez zen erabaki inpulsi-boa izan. Sei urte baino gehiagoz, lana, txakurrentzako ile-apainketako ikasketak, asteburu-erakustaldiak eta etengabe-ko trebakuntza uztartu zituen. *"Negozio bat nahikoa ezagutzarik gabe zabaltzea gehiegizko arriskua da. Porrot egingo duzu seguruena, irrikaz jardunda ere"*, esan du irmo.

Ikasitakoa ez zen merkataritza-alderdietara mugatu. Harentzat giltzarri izandako maisu batek txakurren erakustaldien munduan sartu zuen: horietan, estetika

eta funtzionalitatea eskutik helduta doaz. Han ulertu zuen ile-mozte bakoitzak izateko bere arrazoia duela, arraza bakoitzaren historiari eta jiteari lotuta. *"la inoiz ez da mozte estetika izaten, beti du funtzionalitate jakin bat"*. Eta ingurune horretanxe hasi zen argazkilaritza pisu handia hartzen haren bizitzan.

Lehenik, kamera azterketa-tresna gisa agertu zen. Mugitzen ari ziren txakurrei argazkiak egitea eta haien hezurdurari, gorputz-jarrerari edo ibiltzeko moduari behatzea lagungarri zitzaion profesional gisa hobetzeko. *"Hori ikusi ahal izateko, argazkiak egin behar nituen"*, azaldu du. Albertoren ibilbideko gauza asko bezala, argazkilaritza ez zen xede gisa agertu, premia gisa baizik. Ondoren, zaletasun bihurtu zitzaion, jakin-min tekniko, etengabeko ikaskuntza.

Argazkilaritza analogikoarekin hasi zen, beste asko bezala, eta aitortzen du garaiz jo zuela gailu elektronikoetara eta teknologiarara. Paisaia eta gauak geroago heldu ziren, eta, ikaskuntza-fase horietan, teknika, espazioa eta konposizioa nabarmendu zitzaizkion. Bere burua *"oso zale sutsutzat"* dauka, eta ez du domina artistikorik nahi. *"Uste dut oraindik ez naizela argazkiekin transmititzera iritsi"*, aitortu du zintzotasunez. Dena den, maskotei argazkiak ateratzeaz aritzen denean, zerbait aldatzen da. *"Haiekin, nolakoak diren edo nola ikusten ditudan transmititzen saiatzen naiz"*. Hor, kone-xioa desberdina da.

Konexio horrek berak definitzen du egunerokotasuna *Dog&Scissors*en. Lokala aldiro txakur bakar batekin lan egiteko pentsatuta dago. Ez dago katerik, ez dago presarik, ez dago seriean emandako zerbitzurik. *"Ni soilik egongo naiz zure txakurrarekin datozen bi edo hiru orduetan"*, azaldu du. Hemen, denbora ez da arerioa, funtsezko tresna baizik. Lasaitasuna, giro lasaia eta arreta eskusiboa zerbitzuaren parte dira.

Albertok bakarrik egiten du lan, hala nahi duelako. Ongizateari produktibitatea gailentzen zitzaion beste zentro batzuetan egon eta gero, gauzak bere modura egitea erabaki zuen. *"Lanaldia luzatzen dut, banaka artatu ahal izateko"*. Erabaki hori azpimarratzekoa da, intrusismoa eta trebakuntza-falta errealitatea diren sektore batean. *"Edozeinek eros ditzake makina eta guraizeak, baina ezagutzak bereizten zaitu"*, aipatu du. Argi utzi du ez duela bere lana ikusten beste profesional batzuekiko lehia gisa, baizik eta kalitate onarekiko konpromiso gisa.

Animaliekiko harremanak teknika baino gehiago eskatzen du. Enpatia behar da, portaera irakurri eta mugak errespetatu. Albertok argi dauka: muturrekoek, lokarriek edota inposizioek ez dute lekuri haren ile-apaindegian. *"Ez da animalia behartu behar, hura ulertu baizik"*. Kasu konplexuetan, etologoengana jotzen du. *"Ongizatea ez da negoziatzen"*.

*Dog&Scissors*en bizitako istorioek itzala utzi diote. Adineko txakurrak, gaixorik dauden txakurrak edo mugikortasun murriztua dutenak Albertoren memoria emozionalean geratu dira. *"Gogoz betetzen zaitu txakur baten ongizaterako lagundu izanak, baita azken egunetan ere"*, gogoratu du, emozioari eutsirik. Une horiek lanaren zentzua indartzen dute, eta maskotei buruz "familia" balira bezala zergatik hitz egiten duen azaltzen. Gehitu duenez, bezeroekiko harremana solasalditik eta koherentziaz eratitzen da, eta errepikatu du eguneroko mantentze-lanak garrantzitsuak direla eta jabeek maskoten gaineko erantzukizuna dutela. *"Kontzientziazteaz nire lanaren funtsezko atal bat da"*. Helburua ez da *"Instagramerako argazkiak egitea"*: aitzitik, behar ez den sufrimendua saihestu behar da. *"Estetikak ez du zentzurik aurretiko zaintzarik gabe"*.

UK FOTOk bazkide gisa, Albertok filosofia bera dararama ekarpen gisa. Ez da elkartera hurbildu zerbait jasotzeko, baizik eta partekatzeke. *"Ez naiz sartuko zer eskaintzen didazuen galdezka; nik zer eskain dezakedan galdetzen dut, ordea"*. Dena den, komunitatearen balioa aitortzen du: ikasi, solas egin, beste batzuekin batera begiratu. *"Zeure jarduera bera dutenekin interakzioak izatea bera plus bat da"*.

Galdetu zaionean nola gustatuko litzaiokeen *Dog&Scissors* eta bera gogoratuak izatea zenbait urteren buruan, erantzunak negoziotik ihes egiten du berriz ere. *"Ez denda baten gisara, baizik eta familiakoekin —maskotekin— txeraz eta atseginez egon den pertsona baten gisara"*. Ez dago diskurtso handirik; ez dago hotsandiko anbizioirik. Koherentzia besterik ez.

Elkarri agur esan diogunean, bere lana beste zerbitzu baten gisara ulertzen ez duen norbaitekin solas egin dudalako sentsazioa geratzen da, munduan egoteko modu gisa ulertzen baitu. Alberto Rubio ez da beze-

roez mintzatzen, familieez baizik; ez da txakurrez mintzatzen, bizitzako bidelagunez baizik. Haren diskurtsoan ez dago marketina; uste sendoak daude. *"Lehenik animalia, ez baitu sufritu behar, eta gero estetika"*. Ez da horman jartzeko moduko esaldi eder bat soilik, ez: erabaki bakoitza taxutzen duen ardatza da, luzatzen den lanaldi bakoitzaren atzean dagoena, animaliaaren —eta ez erlojuaren— erritmora egokitzen den zerbitzu bakoitzaren azpikoa.

Agian, hor dago Albertoren bokazioaren eta argazkilaritzaren arteko egiazko konexioa. Arretaz begiratzea, une egokira arte itxarotea, dena ezin dela behartu ulertzea. Halaxe dihardu, maskota baten aurrean kamerari eusten dionean, jakin baitaki segundo bakan batzuk besterik ez duela objektiboa mehatxu bihurtzen den arte. Halaxe dihardu, ile-mozte perfektu bat ez duela merezi erabakitzen duenean, behar ez den estresa eragiten badu. Kasu bietan, gakoa berbera da: sentikortasuna eta errespetua.

Denak bizkorra, automatikoa eta seriean egina dirudien garaiotan, *Dog&Scissors*en tankerako proiektuek oroitarazten digute kalitatea ez dela etiketa bat, jarra bat baizik. Eta, halaber, tokiko merkataritzaren oinarrian ezagutza eta etika daudenean, gogora ekartzen digute negozio bat baino gehiago izan daitekeela: fidatzeko moduko leku bat.

Urte batzuk barru norbaitek lerro hauek berriz irakurtzen baditu UK FOTOn aldizkarian, modak eta joerak gainditzen dituen zerbait aurkituko du, segur aski. Ez du aurkituko motorrak baztertu eta guraizeak hartu zituen ekintzaile baten istorioa soilik, ezta argazkilaritza ikasten jarraitzen duen zale sutsu batena ere: benetan axola zaionarekin lan egitea erabaki zuen pertsona baten istorioa aurkituko du. Eta hori, agian, arrakastaren formarik zintzoena da ezein lanbidetan.

Dirección: Askatasun Etorbidea, 52, lonja, Santa Teresa, 48901 Barakaldo, Bizkaia

 Tlfno.: 946 12 35 97

ZER EGOSTEN DA UK FOTON?

ANDER MORENO, 2026KO MARTXOAK 25

UK FOTOk jarduera ugari programatu zituen 2026an, Elkartearen prestakuntzaren, argazki-praktikaren eta dinamizazioaren aldeko apustua indartzeko. Urtarrilean, otsailean eta martxoan, argazki-irteerak, tailer espezializatuak eta bazkideentzako baliabide berriak konbinatzen dituzten hainbat ekimen garatu ziren.

Urteko egutegia urtarrilaren amaieran inauguratu zen, Plentziako kostaldean argazki irteera bat eginez. Helburua egun horretan portuan zegoen olatu ikaragarriari argazkiak ateratzea izan zen. Jarduera urteko lehen topaketa izan zen, eta hiruhileko bat markatu zuen paisaiaren eta naturaren argazkien presentzia handiarekin. Otsailean, elkarteak bere ohiko irteera-dinamikari eutsi zion, Corraladaseko ur-jauzietan beste argazki-saio bat eginez. Bertan, bazkideek martxan jarri zituzten mugimenduan zegoen urarekin eta erakusketa luzearekin lotutako teknikak. Azkenik, eta argazki-irteerei dagokienez, martxoan UK FOTOk bazkideak Bardeara hurbildu ziren hango paisaia ikusgarriaz gozatzeko eta argazkiak ateratzeko.

Prestakuntza-jarduerak protagonismo berezia hartu zuen martxoan, 7an, Iraitz Camio argazkilariak emandako kaleko argazki-tailer bat (street photography) egin baitzen. Saioa hiri-inguruneetan begirada garatzean eta espazio publikoetako narratiba bisualean oinarritu zen, horrela Elkarateak bazkideen arteko prestakuntzaren alde egiten duen apustua sendotuz.

Jarduera aipagarri horiez gain, UK FOTOren ohiko funtzionamendua osatzen duten barne-ekimenei eutsi zaie hiruhilekoan. Horien artean, hiruhileko ArgazkiErronka, "eskailerak" gaiaren azpian, eta barne

ArgazkiLigaren jarraipena, non bazkideak hileroko lehiatzen diren gai libreko irudiekin.

Bestalde, urteko lehen hiruhilekoan zehar, kanpoko hizlari batek, Javier López Fabiánek, emandako bi ikastaro ere egin dira. Argazki-hobekuntzako ikastaro bat, hiruhilekoko astelehen guztietan egin dena, eta beste bat, lehen hiruhilekoko astearteetan argiztapenari buruzko ikastaro aurreratua.

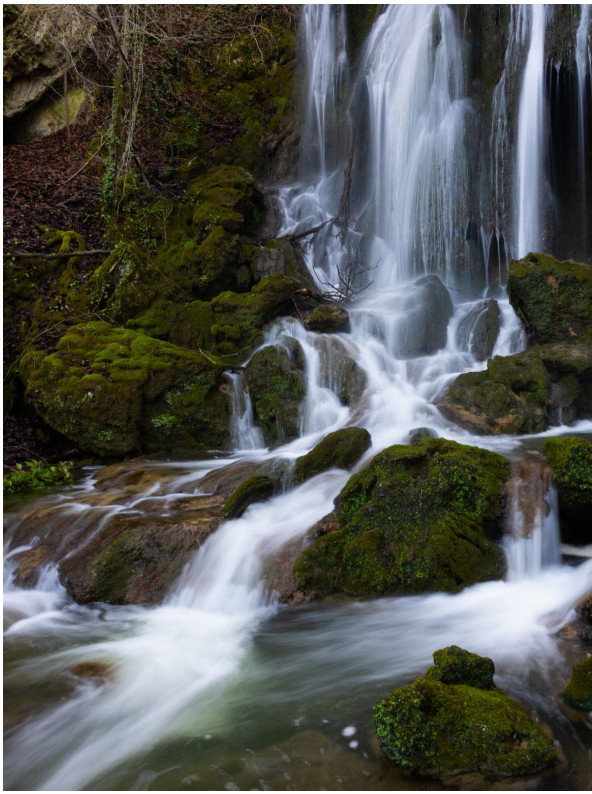
Urte hasierak Elkartearen argitalpen-jarduerari ikusgarritasuna emateko ere balio izan du, UK FOTO aldizkariaren 7. zenbakia zabaldu baita, argazkigintzaren inguruko adierazpen- eta informazio-gune hori sendotuz.

Azkenik, ez ditugu ahaztu behar bazkideentzat Angel M, Cerezo eta Patxi Pérezek emandako Photoshopeko barne-tailerrak. Gainera, Marina Arenaza bazkideak, hilean behin, UK FOTOren Sopelako lokalaren argiztapen-estudioaren funtzionamendu egokia erakusten die bazkideei.

Bestalde, otsailaren 15ean, hiruhilekoaren mugarririk garrantzitsuenetako bat lortu zen: laborategi analogikoaren inaugurazioa Elkartearen lokalaren espazio batean, bazkide interesdunei irekia, urrats garrantzitsua dena argazkigintzaren prozesu tradizionalak sustatzeko, Elkartearen barruan sormen-aukerak zabalduz.

TXANGOAK

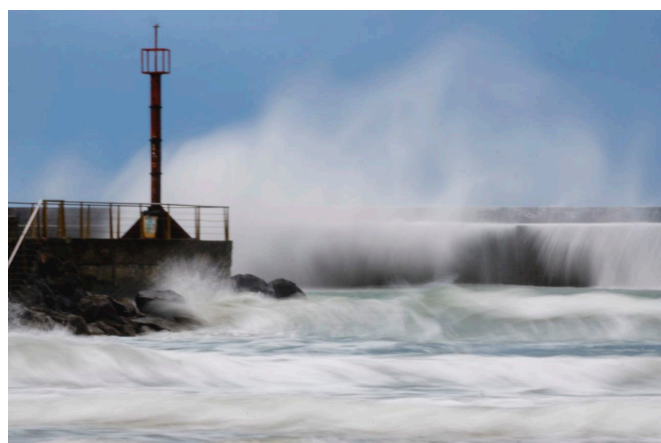
Corraladas ur-jauzia

Errege bardea, Nafarroa

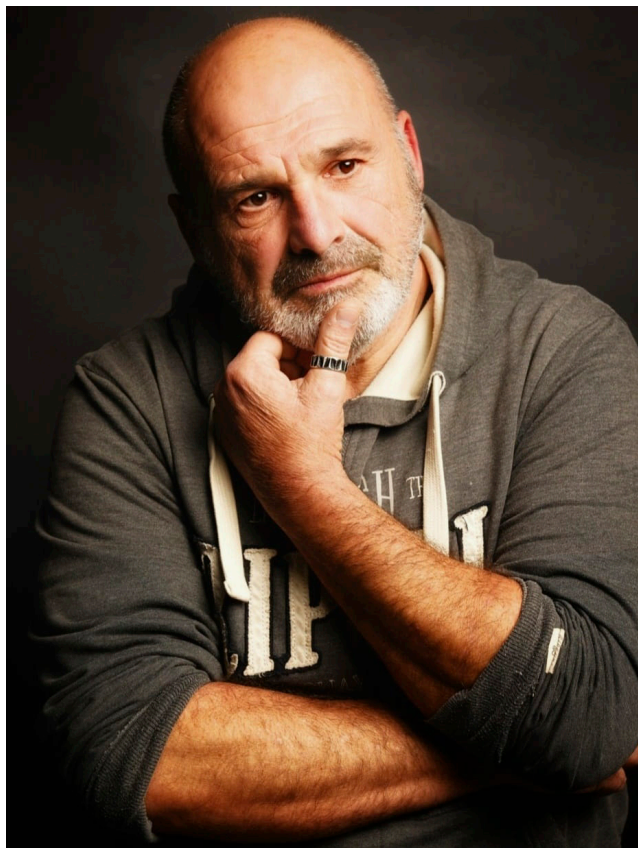
Santakara gaztelua, Nafarroa

Plentzia

Marina Arenazarekin tailerretan egindako argazkiak

Javier Lópezekin argiztapen-tailerrean
egindako argazkiak

GURE ERAKUSKETAK

EN BLANCO y NEGRO

Exposición Fotográfica

Alberto Navea
620 66 15 47
titoak01

UK FOTO

Cafetería Uyarra - Sopela
Del 01 Marzo al 31 Mayo de 2026

Kantauri Itsasoa

Patxi Pérez
678 011 894

Restaurante
Hotel Ortuela

Del 01 de Marzo
al 31 de Mayo
2026

UK FOTO

Explora la belleza de nuestros bosques

Exposición Fotográfica

Del 01 de Marzo al 31 de Mayo 2026
Cafetería Txindor, Sopela

Ana Rivero
PHOTOGRAPHY

¡Visítanos!

688 69 86 10
ane_rive_

UK FOTO

WHITE

Sonia Montejo

Web: soniamontejo.com Teléfono : 659 62 62 62
Cafetería Txindor, sopela - Del 1 de marzo al 31 de Abril

UK FOTO

Aldizkari inprimatu hau inguruko biblioteketan eta taberna kolaboratzaile hauetan irakur daiteke.

DALE VIDA A TUS FOTOS

Ribera de Axpe, 10 - 48950 ERANDIO • 944 755 198 • www.maionart.com

SAMAR

FOTO • VIDEO • IMAGEN DIGITAL

NUESTROS SERVICIOS

Tienda especializada
en fotografía y vídeo profesional
Con más de 70 años de experiencia

¡Primera Wonder Photo Shop de Euskadi!

¡Escanea el QR e imprime tus recuerdos!

- Venta personalizada
- Asesoramiento profesional
- Fotografía analógica y digital
- Imagen y sonido
- Iluminación
- Mercado de segunda mano
- Impresión digital
- Revelado analógico color y B/N

- Venta de rollos y material de laboratorio
- Copias de vídeo y/o traspaso a digital
- Gestión de reparaciones
- Limpieza de sensores DSLR y CSC

Y MUCHO MÁS

Dr. Atxukarro, 2. Bilbao | 944 163 110
www.fotosamarbilbao.com | digital@fotosamar.es

LAUKARA

GROUP

GESTIÓN DE HOSTELERÍA
www.laukaragroup.com

Sopelmar Club Social

www.sopelmarclubsocial.com
[sopelmarclubsocial](https://www.instagram.com/sopelmarclubsocial)

Urbanización Sopelmar,
Kukullu Kalea, 75 - Sopela

Tel: 846 663 208

Txindor Cafetería

[Txindor_sope](https://www.instagram.com/Txindor_sope)
Akilino Arriola, 4 - Sopela

Tel: 946 765 641

Birika Jatetxea

www.birikajatetxea.com
[birika_jatetxea](https://www.instagram.com/birika_jatetxea)

Eukauritza Kalea, 20
El Regato - Barakaldo

Tel: 944 145 164

**Bar Restaurante
Club Arrietara**

Solondota Kalea s/n
Sopela

Tel: 633 902 542